

10 dni MODLITWY 2017

***Żywa
świątynia***

przyłącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

KOŚCIÓŁ
ADWENTYSTÓW
DNIA SIÓDMEGO

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Spis treści

10 Dni Modlitwy 2017	3
Dzień 1 • Wejdźcie w bramy jego z dziękczynieniem.....	6
Dzień 2 • Ołtarz ofiarny.....	8
Dzień 3 • Umywalnia	10
Dzień 4 • Stół chleba pokładnego	12
Dzień 5 • Świecznik.....	14
Dzień 6 • Ołtarz kadzidlany.....	16
Dzień 7 • Skrzynia przymierza — łaska Aarona.....	18
Dzień 8 • Manna	20
Dzień 9 • Dziesięcioro Przykazań	22
Dzień 10 • Lniane ogrodzenie	24
Dzień 11 • Świadek i sługa	26
Noc modlitwy	27
Świątynia	31
Obietnice, na które można powołać się w modlitwie	32

TYTUŁ ORYGINAŁU: *Join us in 10 Days of Prayer 2017.*

TŁUMACZ I TYPOGRAF: Jarosław Kauc. REDAKTOR I KOREKTOR: Bernard Koziróg.

Wszystkie cytaty biblijne zaczerpnięto z *Biblii Warszawskiej*.

© Copyright by Zarząd Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Polsce (2016). All rights reserved.

przyłącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

10 Dni Modlitwy 2017

Wprowadzenie

Witaj w programie 10 Dni Modlitwy 2017! W ciągu dziesięciu lat, odkąd Kościół zaczął się modlić przez dziesięć dni na początku każdego roku, widzimy, jak Bóg czyni wiele cudów. Duch Święty dokonywał ożywienia duchowego, nawróceń, odnowienia ewangelizacyjnego zapału oraz leczył osłabłe więzi. Rzeczywiście, modlitwa to narodziny ożywienia!

Wierzmy, że ty i inni, którzy się modlą, doznacie duchowej przemiany, gdy przyłączycie się do członków Kościoła proszących o wylanie Ducha Świętego, którego Ojciec obiecał dać w odpowiedzi na prośby wierzących. Oto kilka świadectw osób, które uczestniczyły w ubiegłorocznym programie 10 Dni Modlitwy:

„Jako zbór zaczęliśmy się modlić o deszcz, gdyż w naszym kraju panowała susza. To było wielkie wyzwanie, więc niektórzy nieco się obawiali, ale pragnę podziękować Bogu, że po trzech dniach odpowiedział na nasze modlitwy. Teraz pada codziennie, a ja każdego dnia dziękuję Bogu za wystuchane modlitwy” (Lee Moyo).

„Wielbię Boga za to, czego dokonał w naszym zborze adwentystycznym w Arusha w Tanzanii. Pewna mużłanka uczestniczyła w programie 10 Dni Modlitwy w szabat, a potem przyszła w poniedziałek i wyznała, że przyjmowała leki przepisane jej przez maga, a także korzystała z czarów, by dostać pracę, ale po sobotnim kazaniu postanowiła odrzucić to wszystko i polegać wyłącznie na Jezusie. Dwa dni po tym, jak wyrzuciła »magiczne« lekarstwa, otrzymała pracę jako manager logistyki w dużej firmie transportowej w Dar es Salaam. Obecnie przygotowuje się do chrztu, który odbędzie się w przyszłą sobotę” (Alexis Nzitonda, Tanzania).

„Rozpoczęliśmy nasze 10 Dni Modlitwy 10 dnia bieżącego miesiąca i doświadczyliśmy pokoju, jaki Chrystus daje do naszych serc pomimo wyzwań, które nas spotykają. Jedna z uczestniczek naszych spotkań ujrzała błogostawieństwo Boże w swoim życiu, gdy dostała nową pracę w naszej stolicy. Inna siostra, samotna

matka dwojga dzieci borykająca się z problemami materialnymi, doświadczyła Bożego błogostawieństwa, gdy Bóg natchnął żonę nauczyciela, by zrobiła dla niej duże zakupy. Bóg odpowiedział na modlitwy pewnej babci za jej wnuczkę, która jest jeszcze niemowlęciem, ale zachorowała i znalazła się w szpitalu. 14 dnia tego miesiąca dziecko zostało uzdrowione. Kontynuujemy nasze sesje modlitewne każdego ranka o godzinie 4.00 w naszym małym wiejskim zborze w Tanoliu w północnej części wyspy Efate w Vanuatu. Duch Święty błogostawi nam szczególnie, odkąd przyłączyliśmy się do programu 10 Dni Modlitwy” (Sharon Timothy, Vanuatu).

„Podczas tych dziesięciu dni modlitwy modliłam się za mojego syna, a on otrzymał nową pracę, którą bardzo lubi” (Marianne McFeeters).

„Prosiłem Boga, by pomógł mi pokonać uzależnienie od mediów, zwłaszcza od telewizji. Podczas pierwszego dnia modlitwy podjąłem post od oglądania telewizji podczas dziesięciu dni modlitwy. Bóg wskazał mi sposoby napętnienia mojego umysłu duchowym pokarmem zamiast programami i filmami pełnymi zepsucia. Te dziesięć dni stały się dla mnie wielkim błogostawieństwem. Od tamtej pory modłę się bardziej regularnie, częściej i dłużej” (John Weston).

Nasz temat modlitewny: Żywa świątynia

Podczas 10 Dni Modlitwy 2017 wybierzemy się do świątyni i postaramy się dostrzec, jakie lekcje płyną z niej dla nas. Zagadnienie świątyni powinno być uważnie studiowane, jako że jest częścią fundamentu naszej wiary i nadziei. Ukazuje nam dzieło, jakiego Chrystus dokonuje dla nas. Objawia nam Jego charakter. Mówi nam także, czego Chrystus oczekuje od nas i jak powinniśmy żyć na ziemi. Przypomina nam, że powinniśmy żyć w oczekiwaniu wieczności, a o własnych siłach nic nie możemy uczynić. Jedynie dzięki Chrystusowi i Jego ofierze nasze grzechy

mogą być przebaczone, a Jego sprawiedliwość może zostać nam udzielona.

„Zagadnienie świątyni (...) powinno być wyrażone niezrozumiane przez lud Boży” (Ellen G. White, *The Faith I Live By*, s. 203). „Wszyscy musimy rozmyślać o zagadnieniu świątyni. Niech Bóg broni, by argumenty ludzi osłabiły wiarę naszego ludu w prawdę, iż w niebie jest świątynia, a schematyczny wzorec tej świątyni został niegdyś zbudowany na ziemi. *Bóg pragnie, by Jego lud zapoznał się z tym wzorcem, zachowując w myślach niebiańską świątynię, w której Bóg jest wszystkim we wszystkich*. Musimy umocnić nasze umysły przez modlitwę i studiowanie Słowa Bożego, abyśmy mogli pojąć te prawdy” (Ellen G. White, *Letter 233*, 1904).

Sugerowane wskazówki dotyczące modlitwy

- Niech twoje modlitwy będą krótkie — jedno dwa zdania w danej intencji. Daj innym możliwość modlić się, tak by wszyscy mogli czynnie uczestniczyć w modlitwie. Możesz się modlić po wielokroć, podobnie jak zabierasz wielokrotnie głos w rozmowie.
- Milczenie jest dobre, gdyż daje wszystkim czas na słuchanie Ducha Świętego.
- Wspólne śpiewanie pieśni pod kierunkiem Ducha Świętego jest także wielkim błogostawieństwem. Nie potrzebujecie do tego akompaniamentu — możecie śpiewać pieśni, których melodię dobrze znacie.
- Zamiast poświęcać cenny czas przeznaczony na modlitwę na przedstawianie intencji modlitewnych, po prostu przedstaw te intencje w modlitwie. Inni będą mogli modlić się w tych intencjach i powoływać się na Boże obietnice w potrzebach przedstawionych w modlitwie przez ciebie.

Powoływanie się na obietnice Boże

Gdy się modlimy, łatwo przychodzi nam skupiać uwagę na naszych potrzebach, trudnościach i wyzwaniach, a następnie biadać i użalać się nad naszą sytuacją. Nie taki jest cel modlitwy. Modlitwa ma wzmacniać naszą wiarę. Dlatego zachęcam cię, byś w modlitwie powoływał się na Boże obietnice. Pomogą ci one przenieść wzrok z siebie i swoich słabości na Jezusa i Jego potęgę.

„Każda obietnica w Słowie Bożym jest przeznaczona dla nas. W naszych modlitwach przedstawiamy słowa Jahwe obłożone Jego przysięgą i przez wiarę przyjmujemy na własność Jego obietnice” (Ellen G. White, *W atmosferze niebios*, s. 71). Jak możesz się powoływać na Jego obietnice? Na przykład, kiedy modlisz się o pokój, możesz się powołać na J 14,27 i powiedzieć: „Panie, Ty powiedziałeś nam w swoim Słowie: »Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję. Niech

się nie trwoży serce wasze i niech się nie lęka«. Daj nam pokój, którym obiecałeś nas obdarzyć”. Dziękuj Panu, że obdarza cię pokojem, nawet jeśli nie czujesz jeszcze, że to się stało.

W załączniku zatytułowanym „Obietnice, na które możesz się powołać w modlitwie” zamieściliśmy szereg Bożych obietnic. Czytaj i studiuj je, zanim będziesz się modlił. Powołuj się na nie w swoich osobistych modlitwach, jak również w modlitwach w grupie.

Post

Zachęcam cię, byś podczas tych dziesięciu dni podjął post Danielowy. Rozpoczęcie roku modlitwą i postem jest znakomitą sposobem poświęcenia naszego życia Bogu na nadchodzący rok. Ellen G. White mówi nam: „Odtąd i aż do końca czasu lud Boży powinien być bardziej gorliwy, przebudzony, nie ufający własnej mądrości, ale mądrości swego Przywódcy. Powinni wyznaczyć dni na post i modlitwę. Nie należy wymagać zupełnego wstrzymywania się od spożywania posiłków, ale należy jeść oszczędnie i najprostszy pokarm” (Ellen G. White, *Counsels on Diet and Foods*, s. 188-189; zob. *Chrześcijanin a dieta*, s. 130).

Wiemy, że Daniel spożywał tylko owoce i warzywa przez dziesięć dni. Podobnie zachęcamy cię do przyjęcia bardzo prostej diety podczas tych dziesięciu dni. Prosta dieta wykluczająca cukier, przetworzone i rafinowane produkty oraz słodkie napoje gazowane sprzyja nam na wielu poziomach. Po pierwsze, proste odżywianie oznacza mniej czasu potrzebnego na przygotowanie pokarmu i więcej czasu, który możemy spędzić z Panem. Po drugie, im prostsza nasza dieta, tym lżej strawna i tym bardziej sprzyjająca czystości umysłu. Post polega nie tylko na powstrzymaniu się od spożywania pokarmu. Zachęcam cię także do postu od telewizji, filmów, gier komputerowych, a nawet korzystania z portali społecznościowych czy materiałów audio-wizualnych w serwisach internetowych. Nawet rzeczy, które nie są złe same w sobie, jak portale społecznościowe czy serwisy służące do dzielenia się materiałami audio-wizualnymi, mogą pochłaniać dużo naszego czasu. Odłóż wszystko, co możesz odłożyć na bok, aby spędzać więcej czasu z Panem.

Duch Święty

Nie zapomnij prosić Boga, by Duch Święty wskazał ci, jak i o co powinieneś się modlić w intencji innych osób w określonej sytuacji. „Nie tylko mamy prosić w imieniu Chrystusa, ale również z natchnienia Ducha Świętego. Jest przecież powiedziane: »Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłownych westchnieniach« (Rz 8,26). Takie modlitwy Bóg chętnie

wysłuchuje. Gdy modlimy się w imieniu Jezusa, poważnie i gorąco, gorliwość nasza stanowi gwarancję, że Bóg »potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy« (Ef 3,20)” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 91).

Wiara

Duch Proroctwa mówi nam, że „modlitwa i wiara uczynią to, czego żadna siła na ziemi uczynić nie może” (Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, wyd. VI, s. 381). „Poświęć czas na modlitwę, a gdy się modlisz, wierz, że Bóg cię wysłuchał. Niech wiara będzie połączona z twoją modlitwą. Nie zawsze natychmiast odczujesz odpowiedź, a to dlatego, że wiara zostaje poddana próbie. Jesteś poddawany próbie, czy będziesz ufał Bogu i czy masz żywą, trwałą wiarę. »Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona« (1 Tes 5,24). Idź wąską kładką wiary. Ufaj we wszystkie obietnice Pańskie. Ufaj Bogu w ciemności. To jest czas, by wierzyć” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. I, s. 167).

Powiedziano nam także, iż „możemy prosić o przebaczenie grzechów, o Ducha Świętego, o charakter podobny do Chrystusowego, o mądrość i siłę do wykonania Jego dzieła, o każdy dar, jaki obiecał, ale musimy wierzyć, że to, o co prosimy, otrzymamy, i dziękować Bogu, żeśmy otrzymali” (Ellen G. White, *Wychowanie*, s. 181). Tak więc przyswój sobie zwyczaj dziękowania Bogu z góry przez wiarę za to, co On uczyni i jak odpowie na twoje modlitwy.

Módl się za siedem osób

Zachęcam cię do szczególnej modlitwy podczas tych dziesięciu dni za siedem osób, aby doświadczyły one „życia w obfitości”. Mogą to być krewni, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi czy po prostu znajomi. Zastanów się i proś Boga, by wskazał ci, za kogo masz się modlić. Proś Boga, by dał ci prawdziwe pragnienie zbawienia dla tych ludzi.

Zrób coś dla innych — całkowitzkie zaangażowanie uczestników

Kiedykolwiek poświęcamy czas na modlitwę, będzie to prowadzić do praktycznego wychodzenia na przeciw potrzebom ludzi. Zachęcamy cię do przyłączenia się do ogólnościwiatowego Kościoła Adwentyistów Dnia Siódmego w zaangażowaniu w dzielenie się miłością Jezusa. Co stałoby się, gdyby każdy, kto zna Zbawiciela, uczynił coś, by opowiadać o Nim bliźnim? Co stałoby się, gdybyśmy odrzucili nasz egoizm i wyszli z naszej strefy komfortu, by pomóc innym doświadczyć miłości naszego cudownego Ojca? Generalna Konferencja wdrożyła inicjatywę zwaną Całkowite Zaangażowanie Wyznawców, a my zachęcamy cię do udziału w niej. Przygotowaliśmy listę proponowanych działań, które możecie podjąć jako grupa modlitewna po zakończeniu 10 Dni Modlitwy. Gdy będziecie organizować wspólne działania, pamiętajcie, by nie odciągało to was od modlitwy.

Opowiadajmy światu wspaniałą nowinę o zbawieniu! Wykonajmy nasze zadanie, aby Chrystus przyszedł rychło i zabrał nas do domu!

przytącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 1

Wejdźcie w bramy jego z dziękczynieniem

*„Wejdźcie w bramy jego z dziękczynieniem, W przedsionki jego z pieśnią chwały!
Wystawiajcie go, błogostawcie imieniu jego!” (Ps 100,4).*

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwając Boga za to, jaki jest — za Jego miłość, mądrość, świętość itd.
- Chwalcie Boga za „obfitość radości” w Jego obliczu (Ps 16,11).
- Chwalcie Boga za Jego świątynię i lekcje, których możemy się z niej nauczyć.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że nie zawsze wasze serca są pełne wdzięczności.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by dał wam ducha wdzięczności.
- Módlcie się, byście nauczyli się radować w próbach przez Ducha Świętego mieszkającego każdego dnia w waszych sercach.
- Módlcie się, by wasze słowa były słowami chwały i wdzięczności wskazującymi ludziom Jezusa.
- Módlcie się, by Bóg pomógł wam być podobnymi do Niego w waszej mowie.
- Módlcie się, by Bóg pomógł wam zrozumieć przesłanie świątyni i jego znaczenie dla was.
- Módlcie się, byśmy wywyższali Chrystusa, i to ukrzyżowanego oraz przychodzącego powtórnie, jako Zbawiciela i Pana, który dał nam ostatecznie przesłanie ostrzeżenia i miłości oraz odkupienia, abyśmy je ogłosili światu.
- Módlcie się za każdego wyznawcę, by wszyscy odczuli odpowiedzialność za ratowanie bliźnich i uświadomili sobie, że niebo wzywa każdego do podążania za Chrystusem i dzielenia się wiarą z tymi, którzy potrzebują osobistej więzi z Panem.

- Módlcie się o duchowe ożywienie wśród adwentystycznej młodzieży uczęszczającej do szkół i uczelni adwentystycznych na całym świecie. Módlcie się, by młodzi ludzie stali się aktywnymi ambasadorami i misjonarzami Chrystusa.
- Módlcie się za Adwentystyczną Misję koordynującą kościelne projekty zakładania nowych zborów na całym świecie oraz pozyskującą środki na wysyłanie pionierów Globalnej Misji na nowe tereny.
- Módlcie się za mieszkańców największych miast świata żyjących w otoczeniu, które odciąga ich od Jezusa. Módlcie się, by byli w stanie usłyszeć cichy szept Ducha Świętego pomimo zamieszania panującego wokół nich.
- Módlcie się, by Bóg powoływał misjonarzy medycznych zakładających zbory wśród 830 grup ludzkich w 11 krajach Wydziału Wschodnioafrykańskiego.
- Módlcie się, by Bóg powoływał młodych ludzi zakładających nowe zbory wśród 750 grup ludzkich w 13 krajach Wydziału Euroazjatyckiego.
- Módlcie się za adwentystyczny kapelanat mobilizujący kapelanów i działaczy kościelnych pełniących służbę na rzecz uwieczonych.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za radość, jakiej możecie doświadczyć w Jego obecności.
- Dziękujcie Bogu za przywilej wydawania świadectwa wiary waszymi słowami chwały i dziękczynienia.
- Dziękujcie Bogu za wspaniałe rzeczy, jakich dokona w ciągu tych dziesięciu dni modlitwy.

Proponowane pieśni: 306, 277, 551

Wejdźcie w bramy jego z dziękczynieniem

„Uczyńcie wasze dzieło przyjemnym przez pieśni chwały. Jeśli chcecie mieć czysty zapis w księgach nieba, nigdy nie denerwujcie się ani nie zrzędzcie. Niech waszą codzienną modlitwą będą słowa:

— Panie, naucz mnie czynić to, co najlepsze. Naucz mnie lepiej wykonywać pracę. Daj mi energię i pogodę ducha.

(...). Zaproście Chrystusa do wszystkiego, co czynicie. Wtedy wasze życie będzie pełne światła i dziękczynienia. (...). Czynmy to, co najlepsze, zmierzając naprzód z pogodą ducha w służbie Panu, mając serca pełne Jego radości” (Ellen G. White, *Jak wychować dziecko?*, Warszawa 2011, wyd. I, s. 106).

„Gdy przynosicie ofiarę waszego dziękczynienia, Bóg jest uwielbiony i daje wam jeszcze więcej. Gdy oddajecie Mu dziękczynienie, On obdarza was jeszcze większą radością. W ten sposób uczymy się chwalić Boga, od którego wypływają wszelkie błogostawieństwa. Czy nie powinniśmy już tutaj odwrócić karty i zapomnieć o naszych szemraniach, narzekaniach i wytykaniu błędów, a uczyć się kultury języka, uprzejmości, miłości i współczucia w słowach, czulej wzajemnej dobroci jako Jego dzieci?” (Ellen G. White, *Reflecting Christ*, s. 285).

„Jako wyznawcy Chrystusa powinniśmy wypowiadać takie słowa, które będą dla nas nawzajem pomocą i zachętą w chrześcijańskim życiu. Znacznie więcej powinniśmy mówić o cennych rozdziałach naszego doświadczenia. Powinniśmy mówić o miłosierdziu i dobroci Boga, niezrównanej głębi miłości Zbawiciela. Nasze słowa powinny być słowami chwały i dziękczynienia. Jeśli umysł i serce są pełne miłości Bożej, będzie się ona przejawiać w słowach. Nie będzie wtedy trudno dzielić się tym, co służy duchowemu życiu. Dobre myśli, szlachetne aspiracje, wyraźne zrozumienie prawdy, niesamolubne zamierzenia, pragnienie pobożności i świętości będą owocem słów objawiających charakter skarbnicy serca. Gdy Chrystus będzie w ten sposób objawiany w naszej mowie, będzie ona miała moc pozyskiwania ludzi dla Niego” (Ellen G. White, *To Be Like Jesus*, s. 95).

„Jeśli prawdziwie miłujemy Chrystusa, będziemy Go chwalili naszymi słowami. Niewierzący często zostają przekonani, gdy słuchają czystych słów chwały i wdzięczności dla Boga” (Ellen G. White, „Review and Herald”, 25 I 1898).

„Oddawanie Bogu ze szczerego serca chwały i uwielbienia jest takim samym obowiązkiem, jak modlenie się do Niego. Mamy pokazać światu i wszelkim niebieskim istotom, jak bardzo cenimy wielką miłość Boga do grzesznego świata i to, że oczekujemy coraz to większych błogostawieństw

Jego niekończącej się mocy. O naszych cudownych doświadczeniach powinniśmy mówić o wiele częściej. Po szczególnym wylaniu Ducha Świętego radość w Panu i praca dla Niego powinny wzrosnąć” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. IV, s. 193).

„Pan Jezus jest naszą siłą i szczęściem, wielkim skarbcem, z którego przy każdej okazji ludzie mogą czerpać siłę. Gdy studiujemy Go, mówimy o Nim, wówczas coraz lepiej możemy Go widzieć, a gdy przyjmujemy Jego łaskę i otrzymujemy błogostawieństwa, które On nam daje, mamy coś, dzięki czemu możemy pomagać innym. Pełni wdzięczności przekazujemy innym błogostawieństwa, które zostały nam obficie udzielone. W ten sposób, przyjmując i przekazując, wzrastamy w łaskę, a obfity strumień chwały i wdzięczności stale płynie z naszych ust. Słodki duch Jezusa rozpała wdzięczność w naszych sercach, a nasze dusze zostają podniesione w poczuciu bezpieczeństwa. Niezawodna, niewyczerpana sprawiedliwość Chrystusa staje się naszą sprawiedliwością przez wiarę.

Niechaj nowe błogostawieństwa każdego dnia budzą chwałę w naszych sercach za wszystkie przejawy Jego miłościwej opieki.

Gdy rankiem otwierasz oczy, dziękuj Bogu za to, że zachował cię przy życiu przez kolejną noc. Dziękuj Mu za Jego pokój w twoim sercu. Rano, w południe i wieczorem niechaj twoja wdzięczność jak słodka woń wznosi się do nieba” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 171).

„Alleluja. Chwalcie Boga w świątyni jego, chwalcie go na ogromnym jego nieboskłonie. Chwalcie go dla potężnych dzieł jego, chwalcie go za niezmierną wielkość jego!” (Ps 150,1-2).

„Możecie być dokładnie tym, czym według słów Chrystusa powinni być Jego uczniowie — »światłością świata« (Mat. 5,14). Powinniście rozpowszechniać to światło, nadzieję i wiarę wśród innych. Nie powinniście iść dalej waszą drogą jęcząc w Jego służbie tak, jakby był On bardzo wymagający, składając na was ciężary, jakich nie możecie unieść. Prawda jest inna. On chce, abyście byli wypełnieni radością, wypełnieni błogostawieństwem Bożym, poznali długość i szerokość, wysokość i głębokość miłości Bożej, która przekracza poznanie. Gdy wspomniane jest Jego imię, On chce, aby rozpałało ono myśl przewodnią, a w waszych sercach znajdzie się odpowiedź. Wtedy będziecie mogli składać dziękczynienie, chwałę, cześć i sławę Temu, który siedzi na tronie i Barankowi” (Ellen G. White, *Wiara i uczynki*, Warszawa 2005, wyd. I, s. 87-88).

przytącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 2

Ołtarz ofiarny

„Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza” (Rz 12,1).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwalcąc Boga za to, jaki jest.
- Chwalcie Boga za dar zbawienia.
- Dziękujcie Bogu za ofiarę Jezusa.
- Chwalcie Boga za życie Jezusa, które ukazało nam, jak ofiarować siebie i poddać naszą wolę Bogu.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proś Boga o przebaczenie tego, że czasami obawiasz się ofiarować Mu to, co powoduje, że się potykasz.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by tak jak ołtarz ofiarny był namaszcza-ny świętym olejem (Wj 40,10), wasze serca i umysły zostały namaszczone przez Ducha Świętego, aby to, co ofiarujecie Panu, zostało przyjęte przez Niego.
- Proście Boga, by zabrał to wszystko, co powstrzymuje was przed poświęceniem Mu waszego czasu, pieniędzy, sił, zdolności, lęków, nadziei i woli. Powiedzcie Mu, że pragniecie należeć w całości do Chrystusa.
- Czy cokolwiek w twoim sercu powstrzymuje cię przed pełnym oddaniem siebie Bogu? Powiedz Mu o tym. Proś Go, by dał ci pragnienie poddania Mu wszystkiego.
- Módl się o swoich bliskich i przyjaciół, którzy obawiają się poświęcić całkowicie na ołtarzu ofiarnym dla Boga. Proś Boga, by dał im pragnienie oddania Mu wszystkiego.
- Módlcie się, by wasz pastor i przywódcy kościelni na różnych poziomach organizacji całkowicie poddali się Bogu i służbie dla Niego.

- Módl się, byśmy poświęcali więcej czasu temu, co ma wieczną wartość, studiując *Biblię* i modląc się. Módl się, by spełnia się raczej wola Boga, a nie twoja. Proś, by Duch Święty strzegł cię przed wpływami i trendami świata zagrażającymi twojemu duchowemu doświadczeniu.
- Módlcie się, by młodzi ludzie w naszym Kościele nie obawiali się ukrzyżowania swojego egoizmu.
- Módlcie się za ludzi nie będących chrześcijanami. Módlcie się, by lud Boży nauczył się budować mosty i docierać do tych ludzi.
- Proście Boga o pobożnych, gotowych do nauki i pokornych przywódców kościelnych, którzy będą odzwierciedlać Chrystocentryczne przywództwo w kościelnej misji głoszenia trójjanielskiego poselstwa. Módlcie się, by sprawiedliwość Chrystusa była sednem tego głoszenia.
- Módlcie się, byśmy zorganizowali wiele „ośrodków wpływu” w dużych miastach na całym świecie. Módlcie się, by te ośrodki rzeczywiście wpływały na ludzi, tak by odkrywali prawdę Bożą dzięki służbie chrześcijan.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu, że odpowiada na wasze modlitwy zgodnie z Jego wolą i w Jego czasie.
- Dziękujcie Bogu, że jest gotowy zmienić wasze grzeszne serca w czyste i święte.
- Dziękujcie Bogu, że Jezus był gotowy stać się człowiekiem i umrzeć, spełniając wolę Ojca, który Go posłał.
- Dziękujcie Bogu za to, że objawia się w szczególny sposób w waszym życiu podczas tych dziesięciu dni modlitwy.

Proponowane pieśni: 152, 233, 314

Ołtarz ofiarny

„Każdego ranka i wieczora jednoroczny baranek był spalany w ofierze na ołtarzu, symbolizując codzienne poświęcenie narodu w stałej zależności od pojednawczej krwi Chrystusa. Jedynie ofiara »bez skazy« mogła być symbolem doskonałej czystości Tego, który miał ofiarować siebie jako »baranek niewinny i nieskałany« (1 P 1,19). Apostoł Paweł napisał: »Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza« (Rz 12,1). Ci, którzy miłują Go całym sercem, będą pragnęli oddawać Mu najlepszą swą służbę, stale dążąc do podporządkowania wszystkich sił Jego woli» (Ellen G. White, *From Eternity Past*, s. 244-245).

„Abyśmy osiągnęli ten wysoki ideał, musimy poświęcić to wszystko, co sprawia, że dusza potyka się i upada. To za pośrednictwem woli grzech zachowuje swą moc nad nami. (...) Często wydaje się nam, że jeśli poddamy naszą wolę Bogu, to zgodzimy się iść przez życie jak okaleczeni czy inwalidzi. Jednak Chrystus mówi, że lepiej dla nas, byśmy byli okaleczeni, ranni czy niepełnosprawni i jako tacy weszli do życia wiecznego. To, co postrzegasz jako nieszczęście, jest drzwiami wiodącymi do największego dobra» (Ellen G. White, *Reflecting Christ*, s. 377).

„Bóg nie przyjmie niczego gorszego niż zupełne podporządkowanie. Połowiczni, grzeszni chrześcijanie nigdy nie wejdą do nieba. Nie znaleźliby tam żadnego szczęścia, gdyż nie wiedzą nic o wzniosłych, świętych zasadach rządzących uczestnikami królewskiej rodziny» (Ellen G. White, *This Day with God*, s. 145).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie» (Ga 2,20).

„Aby oddać siebie Bogu, trzeba ponieść ofiarę, ale jest to zawsze ofiarowanie czegoś mniejszego za coś większego, tego co ziemskie za to co duchowe, tego co przemijające za to co wieczne. Bóg nie postanowił, że nasza wola ma zostać unicestwiona, gdyż jedynie przez użycie woli możemy dokonać tego, co On dla nas zamierzył. Nasza wola ma zostać poddana Jemu, abyśmy otrzymali ją z powrotem oczyszczoną i uszlachetnioną i tak połączoną miłością z Bogiem, iż będzie On mógł przelewać przez nas fale swojej miłości i mocy. Jakkolwiek gorzkie i bolesne może się wydawać to poddanie samowolnemu, buntownicznemu sercu, to jednak tak jest »lepiej dla was«» (Ellen G. White, *Reflecting Christ*, s. 377).

„Pan ma dla nas wielkie dzieło do wykonania, więc zaprasza nas, byśmy patrzyli na Niego, ufali Mu, chodzili z Nim, rozmawiali z Nim. Zaprasza nas, byśmy bez żadnych ograniczeń poddali Jemu wszystko, co mamy i czym jesteśmy, tak abyśmy, powołani do służby dla Niego, byli gotowi i chętni do posłuszeństwa. Pełni łaski Bożej doświadczymy tylko wtedy, gdy oddamy wszystko Chrystusowi. Znaczenie prawdziwego szczęścia poznamy jedynie wtedy, gdy będziemy podtrzymywać ogień płonący na ołtarzu ofiarnym. Bóg da w przyszłości najwięcej tym, którzy najwięcej dokonali w teraźniejszości. (...) Każdego dnia w różnych okolicznościach Bóg poddaje nas próbom, a w każdym zadaniu pełnym w szczerości serca wybiera On swych pracowników nie dlatego, że są doskonali, ale dlatego, że są gotowi niesamolubnie pracować dla Niego, gdyż wie On, że przez więź z Nim mogą oni uzyskać doskonałość» (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 191).

„Wezwanie Chrystusa do ofiarowania siebie i zupełnego poddania się Mu jest wezwaniem do ukrzyżowania swojego ego. Aby być posłusznymi temu wezwaniu, musimy mieć niekwestionowaną wiarę w Niego jako doskonały Wzorzec oraz wyraźną świadomość, iż naszym obowiązkiem jest przedstawianie Go światu. Ci, którzy pracują dla Chrystusa, mają pracować Jego metodami. Mają żyć Jego życiem. Jego wezwanie do nieograniczonego poddania się ma być dla nich najważniejsze. Nie wolno im pozwolić, by jakiegokolwiek ziemskie więzi czy zainteresowania stawały im na przeszkodzie w oddaniu w hołdzie Jemu swych serc i służeniu Mu całym swym życiem. Gorliwie i niestrudzenie mają pracować z Bogiem dla ratowania ginących dusz z mocy kusiciela» (Ellen G. White, *The Upward Look*, s. 235).

„Powołanie do poświęcenia wszystkiego na ołtarzu służby jest kierowane do każdego. Nie wszyscy zostajemy skierowani do takiej służby jak Elizeusz, nie wszyscy też otrzymujemy nakaz sprzedania wszystkiego, co posiadamy. Niemniej jednak Bóg żąda, byśmy służbie dla Niego dali pierwsze miejsce w naszym życiu, tak aby każdego dnia czynić coś dla rozwoju Jego dzieła na ziemi. Nie od wszystkich oczekuje takiej samej służby. Jedni mogą zostać powołani do pracy misyjnej w obcych krajach, a inni do łożenia swych środków na wspieranie tego dzieła. Bóg przyjmuje ofiarę jednych i drugich. Konieczne jest jednak poświęcenie życia i wszystkiego, co mamy. Ci, którzy dokonują takiego poświęcenia Panu, usłyszą niebiańskie powołanie i będą mu posłuszni» (Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2009, wyd. IV, s. 143).

przyłacz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 3

Umywalnia

„Wejdźmy (...) ze szczerym sercem, w pełni wiary, oczyszczeni w sercach od złego sumienia i obmyci na ciele wodą czystą” (Hbr. 10,22).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwając Boga za to, jaki jest.
- Chwalcie Boga za to, że pragnie was obmyć z grzechów.
- Chwalcie Boga za to, że powołuje was do czystego i świętego życia.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinienś wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proś Boga, by przebaczył ci słowa i czyny, które nie świadczyły o czystości twojego charakteru.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by jak umywalnia była namaszczana świętym olejem (Wj 40,11), Duch Święty oczyścił wasze serca.
- Czy w jakiejś dziedzinie twojego życia nie odzwierciedlasz czystości, jakiej pragnie dla ciebie Chrystus? Podporządkuj Bogu tę dziedzinę twojego życia.
- Czy twój dom jest czystym miejscem? Proś Boga, by pomógł ci uczynić twój dom miejscem, w którym aniołowie lubią przebywać.
- Czy czasami trudno ci zachować pogodę i czystość myśli? Poddaj swoje myśli Bogu i proś Go, by je uświęcił.
- Módlcie się, by dzieci i młodzież w waszym zborze rozumiały znaczenie czystości w domu oraz w ich słowach i myślach.
- Czy znasz kogoś, kto zmagą się z zachowaniem wewnętrznej i zewnętrznej czystości? Módl się za takie osoby.

- Módlcie się, byśmy wskazywali ludziom Chrystusa i Jego sprawiedliwość jako jedyną drogę do życia wiecznego.
- Módlcie się o coraz większe akcentowanie na całym świecie programu „Ożywienie i reformacja”. Módlcie się o ożywienie duchowe dla siebie, swoich bliskich, zboru i społeczności. Módlcie się o większe zaangażowanie w ogólnoswiatowe inicjatywy modlitewne, abyśmy wspólnie wołali o deszcz Ducha Świętego jako wypełnienie Jł 2, Oz 6 i Dz 2.
- Proście Boga, by chronił naszą młodzież i wszystkich nas od świeckich wpływów, abyśmy skupiali nasze myśli na *Biblii* i służeniu bliźnim.
- Módlcie się za zeświecczonych ludzi na całym świecie, którzy nie interesują się sprawami duchowymi, aby Duch Święty przeniknął do nich przez mur, jaki wybudowali wokół swojego serca.
- Módlcie się za narody i grupy islamskie odrzucające prawdę o Jezusie Chrystusie, aby usłyszały i przyjęły ewangelię.
- Módlcie się, by Bóg powołał miejskich misjonarzy zakładających zbory wśród 806 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Intereuropejskiego.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że „wewnętrzny [człowiek] odnawia się z każdym dniem” (2 Kor 4,16).
- Dziękujcie Bogu za to, że jest gotowy zamieszkać i żyć w waszych sercach.
- Dziękujcie Bogu za to, że posyła swoich aniołów w odpowiedzi na wasze modlitwy w tym tygodniu.

Proponowane pieśni: 461, 21, 673

Umywalnia

„Między ołtarzem a wejściem przybytku stała umywalnia, także wykonana z brązu, z przetopionych zwierciadeł podarowanych dobrowolnie przez Izraelitki. W umywalni kapłani mieli obmywać dłonie i stopy przed wejściem do świętych pomieszczeń albo zanim zbliżyli się do ołtarza, by złożyć ofiarę Panu” (Ellen G. White, *Christ in His Sanctuary*, s. 26).

„Co miało to uświadomić ludziom? Miało wykazać, że najmniejsza cząstka prochu musi zostać zmyta, zanim będą mogli się znaleźć w obecności Boga. Jest On bowiem tak wielki i święty, że jeśli nie dostosują się do tych warunków, czeka ich niechybna śmierć” (Ellen G. White, *Gospel Workers*, 1892, s. 162-163).

„Pan wymaga, by Jego studzy byli czysti i święci, tak aby właściwie reprezentowali zasady prawdy w swoim życiu, a przez swój przykład prowadzili innych na wyższy poziom. Bóg wymaga, by wszyscy, którzy uważają się za część Jego wybranego ludu, nawet jeśli nie są etatowymi nauczycielami prawdy, zachowywali osobistą czystość oraz porządek i czystość w swych domach i obejściu. Jesteśmy przykładem dla świata, żywymi listami znanymi i czytаныmi przez wszystkich ludzi. Bóg wymaga, by wszyscy, którzy wyznają pobożność, a zwłaszcza ci, którzy nauczają prawdy innych, wstrzymywali się od wszelkiego pozoru zła” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. II, s. 614-615).

„Prawda nigdy nie stawia swoich delikatnych stóp na ścieżce brudu i nieczystości. (...) Ten, który szczegółowo zadbał, by Izraelici zachowywali nawyki czystości, nie będzie sankcjonował żadnej nieczystości w domach swojego ludu dzisiaj. Bóg nieprzychylnie patrzy na wszelkiego rodzaju nieczystość. Brudne, zaniedbane kąty domu będą sprzyjać utrzymywaniu brudu w zaniedbanych zakątkach duszy” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 129).

„Chrześcijanie będą sądzeni po owocach swego reformatorskiego dzieła. Każdy prawdziwy chrześcijanin będzie objawiał, co prawda ewangelii uczyniła dla niego. Ten, kto został uczyniony dzieckiem Bożym, musi wyrobić w sobie nawyk schludności

i czystości. Każdy czyn, jakkolwiek mało znaczący mógłby się wydawać, wywiera wpływ na człowieka. Pan pragnie, by wszyscy ludzie stali się pośrednikami, przez których będzie mógł objawić swego Ducha Świętego. Chrześcijanie nie mogą być niedbali w kwestii zewnętrznego wyglądu. Mają być schludni i porządni, choć nie powinni nosić sztucznych ozdób. Mają być czysti wewnątrz i zewnątrz” (Ellen G. White, *Weźmiecie moc*, Warszawa 2003, wyd. I, s. 92).

„Wszystkie filozofie ludzkiej natury prowadziły do zamieszania i zawodu, jeśli nie uznawały Boga jako wszystkiego we wszystkich. Ale cenna wiara inspirowana przez Boga udziela siły i szlachetności charakteru. Gdy myślimy o Jego dobroci, miłosierdziu i miłości, coraz wyraźniej będziemy rozumieć prawdę, coraz wyższe i świętsze będzie pragnienie czystości serca, coraz wyraźniejsze nasze myśli. Dusza przebywająca w czystej atmosferze świętych myśli zostanie przemieniona przez więź z Bogiem za pośrednictwem studiowania Jego Słowa. Prawda jest tak wielka, tak dalekosiężna, tak głęboka, tak szeroka, iż ego niknie pod jej wpływem. Serce łagodnieje i poddaje się Bogu w pokorze, dobroci i miłości” (Ellen G. White, *The Faith I Live By*, s. 223).

„Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest” (Mt 5,49).

„Kiedy Bóg działa na serce człowieka za pośrednictwem Ducha Świętego, człowiek ma z Nim współpracować. Myśli powinny być uporządkowane, ukiepunkowane, dalekie od tego, co mogłoby osłabiać i zanieczyszczać duszę. Gdy będą czyste, a rozmyślanie wolne od brudu, wówczas także słowa będą miłe niebu i pomocne ludziom” (Ellen G. White, *Weźmiecie moc*, Warszawa 2003, wyd. I, s. 52).

„Wreszcie, bracia, myślcie tylko o tym, co prawdziwe, co pocziwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, co jest cnotą i godne pochwały” (Flp 4,8).

„Niebo jest czyste i święte, a ci, którzy przejdą przez bramy miasta Bożego, muszą być odziani w wewnętrzną i zewnętrzną czystość” (Ellen G. White, *Heaven*, s. 97).

przytącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 4

Stół chleba pokładnego

„Odpowiedział im Jezus: Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie” (J 6,35).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwata (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwając Boga za to, jaki jest.
- Chwalcie Boga za to, że Jezus jest chlebem żywota.
- Chwalcie Boga za to, że zaprasza was do spożywania chleba żywota.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinienś wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proś Boga, by przebaczył ci, że nie zawsze wybierasz spożywanie chleba żywota.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by tak jak stół chleba pokładnego był namaszczone oliwą (Wj 40,9), Duch Święty kierował wami i uczył was, gdy studiujecie *Biblię*.
- Módlcie się, by Bóg pomógł wam spożywać chleb żywota codziennie i każdego dnia spędzać czas na studiowaniu Słowa Bożego.
- Módl się, by przywódcy kościoła (twój pastor, przywódcy diecezji, Kościoła krajowego, wydziału i Generalnej Konferencji) codziennie spędzali czas na studiowaniu Słowa Bożego.
- Módlcie się, by Bóg nauczył was, jak dzielić się z bliźnimi chlebem żywota.
- Módlcie się o głębsze studiowanie *Księgi Daniela* i *Apokalipsy Jana*, ze szczególnym akcentem na błogosławieństwa wynikające ze służby w świątyni.
- Módlcie się o aktywne uczestniczenie w osobistym czytaniu *Biblii* w ramach programu „Wierście Jego prorokom”, służącego pogłębieniu studium *Biblii* i *Ducha Proroctwa*.
- Czy masz przyjaciół i znajomych, którzy nie karmią się codziennie chlebem żywota, a jedynie

doczesnymi rzeczami oferowanymi przez świat? Módl się za nich. Proś Boga, by wskazał ci, jak możesz im pomóc zrozumieć znaczenie poświęcania czasu na karmienie się chlebem żywota.

- Módlcie się za mieszkańców Azji wyznających buddyzm i hinduizm, którzy nigdy nie słyszeli o Jezusie i o tym, co On dla nich uczynił. Módlcie się, by Bóg dał nam szczególną mądrość, tak byśmy wiedzieli, jak docierać do ich serc.
- Módlcie się, by Bóg powołał armię pracowników zakładających nowe zbory wśród 948 grup ludzkich w 38 krajach Wydziału Interamerykańskiego.
- Módlcie się, by Bóg powołał ofiarnych ludzi gotowych pracować pośród 746 grup ludzkich w 20 krajach Unii Bliskowschodnio-Północnoafrykańskiej.
- Módlcie się za ludzi mieszkających w Oknie 10/40, gdzie wpływy chrześcijaństwa są bardzo niewielkie. Módlcie się, by Bóg otworzył serca ludzi na przyjęcie dobrej nowiny o Jezusie.
- Módlcie się o większe uznanie pism *Ducha Proroctwa* odnoszących się do naszych czasów. Módlcie się, by przywódcy kościoła i wyznawcy regularnie czytali instrukcje, rady i słowa wsparcia zawarte w *Duchu Proroctwa*.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że Jezus dał nam przykład, jak codziennie spędzać czas w łączności z Ojcem.
- Dziękujcie Bogu z góry za to, jak odpowie na wasze modlitwy.
- Dziękujcie Bogu za to, że gdy spożywamy chleb żywota, nasz charakter zostaje przekształcony na wzór charakteru Jezusa.

Proponowane pieśni: 435, 472, 494

Stół chleba pokładnego

„Chleby pokładne zawsze znajdowały się przed Panem jako stała ofiara. Były w ten sposób częścią codziennej ofiary. Nazywano je chlebami pokładnymi albo »chlebami obecności«, ponieważ bez przerwy były przed obliczem Pana. Były one wyrazem uznania zależności człowieka od Boga, zarówno gdy chodzi o doczesny, jak i duchowy pokarm oraz faktu, iż pokarm ten można otrzymać jedynie za pośrednictwem Chrystusa. Bóg karmił Izraelitów na pustyni chlebem z nieba, a Izraelici byli stale uzależnieni od Jego hojności w ofiarowaniu im tak doczesnego pożywienia, jak i duchowych błogosławieństw. Manna i chleby pokładne wskazywały na Chrystusa, Żywy Chleb, który jest zawsze w obecności Bożej dla nas. On sam powiedział: »Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił« (J 6,48-51)” (Ellen G. White, *Patriarchowie i prorocy*, Warszawa 2013, wyd. VI, s. 249).

„Słowo Boże ma być naszym duchowym pokarmem. Jezus powiedział: »Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie« (J 6,35). Świat ginie z braku czystej, niespaczonej prawdy. Chrystus jest prawdą. Jego słowa są prawdą, a są cenniejsze i mają głębsze znaczenie niż pozornie mogłoby się wydawać. (...) Umysły ożywione przez Ducha Świętego rozpoznają wartość tych słów” (Ellen G. White, *Lift Him Up*, s. 106).

„Niewiele dobrego wynika z pośpiesznego czytania *Pisma Świętego*. Można przeczytać *Biblię* od deski do deski i nie dostrzec jej piękna ani nie pojąć jej głębokiego, ukrytego znaczenia. Jeden fragment studiowany dopóty, dopóki jego znaczenie nie stanie jasne dla umysłu, a jego powiązanie z planem zbawienia oczywiste, ma większą wartość niż bezmyślne odczytywanie wielu rozdziałów bez określonego celu i czerpania wyraźnych pouczeń. Miej zawsze *Biblię* przy sobie. Gdy nadarza się okazja, czytaj ją, zapamiętuj jej fragmenty. Nawet idąc ulicą możesz przeczytać fragment, rozmyślać o nim i utwierdzać go w swoim umyśle.

Życie Chrystusa, które daje życie światu, jest zawarte w Jego Słowie. To przez swoje słowo Jezus uzdrawiał chorych i wyrzucał demony; przez swoje słowo uciszył wzburzone jezioro i wskrzeszał zmarłych; ludzie składali świadectwo, że Jego słowo miało moc. Wypowiadał słowo Boże, podobnie jak mówił przez wszystkich proroków i nauczycieli starotestamentowych. Cała *Biblia* jest objawieniem Chrystusa. Jest ona naszym źródłem mocy.

Jak nasze fizyczne życie jest podtrzymywane przez pokarm, tak nasze duchowe życie jest podtrzymywane przez Słowo Boże. Każdy człowiek musi

osobiście przyjmować życie ze Słowa Bożego. Jak musimy sami jeść za siebie, aby odżywiać nasz organizm, tak musimy osobiście przyjmować Słowo. Nie możemy go przyjąć za pośrednictwem cudzego umysłu.

Tak, Słowo Boże jest chlebem żywota. Ci, którzy spożywają i trawią to Słowo, czyniąc je częścią swoich działań i cech charakteru, stają się silni Bożą siłą. Słowo Boże daje nieśmiertelną żywotność duszy, udoskonala doświadczenie i przynosi radość, która będzie trwać wiecznie” (tamże, s. 261).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, kto wierzy we mnie, ma żywot wieczny. Ja jestem chlebem żywota. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i poumierali; tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba, aby nie umarł ten, kto go spożywa” (J 6,47-50).

„Wielu jest wycieńczonych i bezsilnych, gdyż zamiast spożywać Chleb, który zstąpił z nieba, napętniają swoje umysły tym, co mało istotne. Ale jeśli grzesznik spożywa Chleb Żywota, wówczas, odrodzony i odnowiony, staje się żywą duszą. Chleb ze słany z nieba daje nowe życie w miejsce jego ostatecznych sił. Duch Święty bierze rzeczy Boże i ukazuje je takiemu człowiekowi, a jeśli ten je przyjmuje, jego charakter zostaje obmyty z wszelkiego egoizmu, uszlachetniony i oczyszczony dla nieba” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 106).

„Nie wystarczy, byśmy znali i szanowali słowa *Pisma Świętego*. Musimy je rozumieć, studiować je gorliwie. (...) Stan duchowego charakteru chrześcijanina świadczy o tym, w jakim stopniu studiuje Słowo Boże. Musimy znać praktyczne zastosowanie Słowa Bożego w osobistym budowaniu charakteru. Mamy być świątyniami, w których Bóg będzie mógł mieszkać, przechadzać się i działać. Nigdy nie możemy wynosić się ponad sługi, które Bóg wybrał do pełnienia Jego dzieła i przynoszenia chwały Jego świętemu imieniu. »Wy wszyscy braćmi jesteście«. Stosujmy to Słowo do siebie, porównując jedne fragmenty *Pisma Świętego* z innymi fragmentami.

W naszym codziennym życiu, wobec naszych braci i wobec świata, mamy być żywymi interpretatorami *Pisma Świętego*, oddającymi cześć Chrystusowi przez objawianie Jego łagodności i uniżoności serca. Gdy spożywamy i przyswajamy chleb żywota, będziemy przejawiali zrównoważony charakter. Przez naszą jedność, przez stawianie innych wyżej niż siebie, mamy składać światu żywe świadectwo mocy prawdy” (Ellen G. White, *Lift Him Up*, s. 105).

„Duch Święty przyjdzie do wszystkich, którzy proszą o chleb żywota, by go przekazywać swym bliźnim” (Ellen G. White, *The Faith I Live By*, s. 334).

przytączy się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 5

Świecznik

„Wyście mi tego świadkami, mówi Pan, żem ja Bóg” (Iz 43,12 BG).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwalcąc Boga za to, jaki jest (Jego charakter).
- Chwalcie Boga za to, że powołuje nas jako Jego świadków.
- Chwalcie Boga za to, że jest światłością na naszych ścieżkach.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinienś wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Czy zdarzało ci się nie być dobrym świadkiem Boga? Jeśli tak, to proś Go o przebaczenie tego.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by tak jak świecznik (Wj 40,9) był namaszczany oliwą, Duch Święty napełnił was, abyście stali się światłem i świadkami Boga.
- Módlcie się, by Bóg pomógł wam objawiać Jego charakter wobec ludzi wokół was.
- Proście Boga o pokorne serce, abyście dostrzegali te dziedziny waszego życia, w których nie wywieracie dobrego wpływu na innych.
- Czy są jakieś dziedziny waszego życia, w których potrzebujecie wzrastać, aby odzwierciedlać charakter Chrystusa? Pozwólcie Bogu działać w tych dziedzinach.
- Proście Boga, by wypełnił was Jego miłością, aby Jego miłość mogła płynąć od was do innych.
- Módlcie się o zaangażowanie wszystkich wyznawców na świecie w głoszenie głośniego wołania. Módlcie się, byśmy poddali się Duchowi Świętemu, tak by uczynił nas jego w Nim.
- Módlcie się o pełniejszy duchowy i ewangelizacyjny rozwój każdego przywódcy kościelnego na świecie, tak by wszyscy wywyższali Chrystu-

sa oraz szczególną misję i przesłanie Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Proście Boga, by pomógł swemu ludowi ostatków, Kościołowi Adwentystów Dnia Siódmego, nigdy nie tracić jego profetycznej tożsamości.

- Módlcie się o mocne akcentowanie ewangelizacji w małych grupach dających wyznawcom okazję do uczestniczenia w osobistym wydawaniu świadectwa o Jezusie i pięknie Jego charakteru. Módlcie się, by każda z fundamentalnych zasad wiary była głoszona w powiązaniu z Jezusem.
- Módlcie się gorliwie, by adwentystyczne rodziny objawiały miłość Bożą w domu i społeczeństwie, wskazując, jak Chrystus może wnosić harmonię w rodziny, usuwać przemoc i napięcia przez uświęcającą moc Jego sprawiedliwości. Módlcie się, byśmy wskazywali innym błogostawioną możliwość przyłączenia się do wiecznej rodziny Bożej w niebie.
- Módlcie się za tysiące pionierów Globalnej Misji zakładających nowe zbory, nierzadko w niebezpiecznych okolicznościach. Módlcie się o ich bezpieczeństwo, o mądrość dla nich i powodzenie w ich służbie.
- Módlcie się, by Bóg przygotował ochotników, którzy będą pełnić służbę wśród 70 grup ludzkich na Polu Izraelskim.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy widziało Chrystusa za waszym pośrednictwem i zapragnęło, aby mieszkał On także w ich sercach.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że jest gotowy działać w was i zmieniać was.
- Dziękujcie Bogu za to, że czyni was światłem świecącym w ciemności.
- Dziękujcie Bogu za to, że odpowiada na wasze modlitwy zgodnie z Jego wolą.

Proponowane pieśni: 435, 285, 197

Świecznik

„Dwa drzewa oliwne wylewały swoją oliwę przez złote rurki do złotej czaszy, z której zasilane były lampy oświetlające świątynię. Złota oliwa symbolizuje Ducha Świętego. Boży studzy mają być stale zaopatrywani w tę oliwę, aby mogli ją przekazywać Kościołowi. »Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów« (Za 4,6)” (Ellen G. White, *Testimonies to Ministers*, s. 188).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec posłał w imieniu moim, nauczył was wszystkiego i przypomniał wam wszystko, co wam powiedziałem” (J 14,26).

„Napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym i głosili z odwagą Słowo Boże” (Dz 4,31).

„Ale nikt nie może udzielać czegoś, czego nie przyjął. W dziele Bożym człowiek nie może sam nic wytworzyć. (...) Złota oliwa była dostarczana przez niebiańskich posłańców złotymi przewodami do czaszy, a następnie zasilala lampy świątyni, które dawały stale jasne, promienne światło. To miłość Boża stale przekazywana ludziom uzdalnia ich do udzielania światła. W sercach wszystkich, którzy są zjednoczeni z Bogiem przez wiarę, obficie płynie złota oliwa miłości, przejawiając się wyraźnie w dobrych czynach, w prawdziwej, serdecznej służbie dla Boga” (Ellen G. White, *To Be Like Jesus*, s. 261).

„Każdy z nas wywiera wpływ na tych, z którymi się stykamy. Ten wpływ mamy od Boga i jesteśmy odpowiedzialni za to, jak go używamy. Bóg zaplanował, by wpływ ten przemawiał po stronie prawości, ale to od każdego z nas zależy, czy nasz wpływ będzie czysty i uszlachetniający, czy raczej będzie działał jak trująca zaraza. Ci, którzy są uczestnikami boskiej natury, wywierają wpływ podobny do tego, jaki wywierał Chrystus. Święci aniołowie towarzyszą im w drodze, a wszyscy, z którymi się stykają, doznają pomocy i błogostawieństwa. Ale ci, którzy nie przyjmują Chrystusa jako swego Zbawiciela, nie mogą wywierać dobrego wpływu na innych. (...) Tacy ludzie sami tracą wszelką nadzieję życia wiecznego, a przez swój przykład prowadzą innych na manowce. Strzeż dobrze swojego wpływu. Twoja »rozumna służba« ma polegać na tym, by twój wpływ był zawsze po stronie Pana” (tamże, s. 94).

„Nieudawany, nieświadomy wpływ świętego życia jest najbardziej przekonującym kazaniem, jakie może zostać udzielone na rzecz chrześcijaństwa” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 122).

„Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5,16).

„Nikt nie może być niezależny od bliźnich. Stan jednych ludzi wpływa na innych. Bożym

zamierzeniem jest, by każdy człowiek czuł się niezbędny dla dobra innych i starał się przyczyniać do szczęścia bliźnich.

Każda dusza jest otoczona własną atmosferą — albo atmosferą naładowaną życiodajną mocą wiary, odwagi i nadziei, słodką wonią miłości, albo ciężkim i mroźnym przynębieniem płynącym z niezadowolenia i egoizmu, trującym śmiertelnym skażeniem pielęgowanego grzechu. Każdy człowiek, z jakim się kontaktujemy, znajduje się — świadomie lub nieświadomie — pod wpływem otaczającej nas atmosfery.

Od tego obowiązku nie jesteśmy w stanie się uwolnić. Nasze słowa, czyny, ubiór, zachowanie, a nawet wyraz twarzy wywierają wpływ na innych. Od wrażenia, jakie wywieramy zależą dobre albo złe skutki, których nikt nie jest w stanie zmierzyć. Każdy impuls udzielany w ten sposób jest zasiewanym ziarnem, które przyniesie swój plon. Jest ogniwem w długim łańcuchu ludzkich zdarzeń, rozciągającym się daleko poza zasięg naszej wyobraźni.

Jeśli przez nasz przykład pomagamy innym w rozwijaniu dobrych zasad, wówczas dajemy im moc do czynienia dobra. Wtedy oni wywierają taki sam wpływ na innych, a tamci na kolejnych. W ten sposób przez nasz nieświadomy wpływ tysiące ludzi mogą doświadczać błogostawieństwa.

Wrzucić kamyk do jeziora, a powstaną na wodzie fale — jedna za drugą — a w miarę ich przybywania kręgi się poszerzają, aż dotrą do brzegów. Podobnie jest z naszym wpływem. Poza naszą świadomością czy kontrolą działa on na innych albo jako błogostawieństwo, albo jako przekleństwo” (Ellen G. White, *To Be Like Jesus*, s. 96).

„Jeśli ci, którzy twierdzą, że są wyznawcami Chrystusa, zaniedbują świecenia jak światła w świecie, życiowa moc ich opuści, tak iż staną się zimni i niepodobni do Chrystusa. Ogarnie ich zły urok obojętności, śmiertelnej bezwładności duszy, czyniący ich żyjącymi trupami zamiast żywymi przedstawicielami Jezusa. Wszyscy muszą wziąć swój krzyż i w skromności, łagodności i uniżoności umysłu podjąć obowiązki dane im przez Boga, angażując się w osobiste wysiłki na rzecz tych, którzy wokół nich potrzebują pomocy i światła.

Wszyscy, którzy akceptują te obowiązki, posiadają bogate, zróżnicowane doświadczenie, a ich serca będą jaśnieć zapalem. Będą oni wzmacniani i pobudzani do nowych, wytrwałych wysiłków, by sprawować własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem, gdyż to Bóg sprawia w nich chcenie i wykonanie stosownie do Jego upodobania” (tamże, s. 260).

przytącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 6

Ołtarz kadzidlany

„Przed wszystkim więc napominam, aby zanosić błagania, modlitwy, prośby, dziękczynienia za wszystkich ludzi” (1 Tm 2,1).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwając Boga za to, jaki jest (Jego charakter).
- Dziękujcie Bogu za Jezusa, który pokazał nam, że powinniśmy wstawiać się za innych w modlitwie.
- Dziękujcie Bogu za to, że dał nam wielki przywilej wstawienniczej modlitwy.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Módlcie się o przebaczenie za to, że nie zawsze modlicie się za innych.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by tak jak ołtarz kadzidlany był namaszczany oliwą (Wj 40,9), wasze modlitwy były inspirowane i kierowane przez Ducha Świętego.
- Jeśli są osoby, które Bóg szczególnie położył ci na sercu, módl się za nie.
- Czy masz trudności z zaakceptowaniem niektórych osób? Módl się za nie i proś Boga, by dał ci miłość do nich.
- Wstawiajcie się za tych, którzy poświęcili się głoszeniu Słowa.
- Wspominajcie w modlitwie kierownictwo waszego zboru, diecezji, Kościoła krajowego i Kościoła ogólnoswiatowego.
- Czy znacie kogoś, kto postanowił odejść od Boga? Pamiętajcie w modlitwie o takich osobach.
- Pamiętajcie w modlitwie o osobach zniechęconych i przygnębionych.
- Módlcie się za tych członków Kościoła, którzy mieszkają w trudnych rejonach świata i są codziennie nękani z powodu praktykowania swojej wiary. Niechaj Pan napełni ich mocą do życia będącego świadectwem Bożej odkupieńczej, wiecznej mocy.

- Módlcie się za wszystkich adwentystów dnia siódmego na świecie, aby Duch Święty posługiwał się nimi w osobistej i zbiorowej ewangelizacji, czy to w małych grupach, osobistym wydawaniu świadectwa, czy publicznych spotkaniach.
- Módlcie się za miejskie ośrodki wpływu Globalnej Misji w miastach na całym świecie niosące edukację, opiekę medyczną, nauczające zdrowego stylu życia i pełniące inne rodzaje służby w lokalnych społecznościach. Módlcie się, by ośrodki te wychodziły naprzeciw realnym potrzebom ludzi i prowadziły ich do Jezusa.
- Módlcie się za adwentystycznych przedsiębiorców, by świadczyli o miłości Chrystusa wśród 691 grup ludzkich w 8 krajach Wydziału Północnoazjatycko-Pacyficznego.
- Módlcie się o jedność w każdym zborze i jednostce organizacyjnej Kościoła na całym świecie, opartą na pokornym poszanowaniu Słowa Bożego, wzajemnym szacunku, respektowaniu przyjętej pragmatyki kościelnej oraz gorliwej modlitwie i mocy Ducha Świętego. Módlcie się także o pełne zaangażowanie w misję Kościoła — głoszenie trójjanielskiego poselstwa z Ap 14 i przesłania czwartego anioła z Ap 18.
- Módlcie się, by miłość Boża w pełni objawiała się w Kościele.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że miłuje na ludzi, za których się modlicie, bardziej niż wy ich miłujecie.
- Dziękujcie Bogu za to, że Duch Święty „wstawia się za nami w niewystowionych westchnieniach” (Rz 8,26).
- Dziękujcie Bogu za to, że Chrystus wstawia się za nami w niebiańskiej świątyni.

Proponowane pieśni: 220, 328, 446

Ołtarz kadzidlany

„Gdy kapłani rano i wieczorem wchodzili do miejsca świętego w czasie spalania kadzidła, była już przygotowana codzienna ofiara, która miała być ofiarowana na ołtarzu na dziedzińcu. Dla wiernych, zgromadzonych przed przybytkiem, była to chwila głębokiego skupienia. Zanim dzięki postudze kapłana znaleźli się w obecności Bożej, gorliwie badali serce i wyznawali grzech. Łączyli się w cichej modlitwie zwracając twarze ku miejscu świętemu. W ten sposób ich prośby wznosiły się z dymem kadzidła, a wiarą trzymali się mocno obietnicy Zbawiciela, na którego wskazywały symboliczne ofiary pojednania. Godziny wyznaczone na poranną i wieczorną ofiarę uważano za święte i były przestrzegane jako czas oddawania czci Bogu w całym narodzie żydowskim. (...) Ten ich zwyczaj jest dla chrześcijan przykładem porannej i wieczornej modlitwy. Chociaż Bóg potępia puste obrzędy pozbawione nabożnego ducha, z wielkim upodobaniem patrzy na tych, którzy Go miłują, i skłaniają się przed Nim rano i wieczorem, szukając przebaczenia popełnionych grzechów i przedstawiając swoje prośby o błogostawieństwa, których potrzebują” (Ellen G. White, *Patriarchowie i prorocy*, Warszawa 2013, wyd. VI, s. 248-249).

„Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trzymamy się mocno wyznania. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,14-16).

„Bracia, módlcie się w domu, w rodzinie, rano i wieczór, módlcie się gorliwie i w samotności. Również gdy wykonujecie codzienną pracę, wznoscie duszę w modlitwie do Boga. W ten sposób Enoch chodził z Bogiem. Cicha, żarliwa modlitwa duszy będzie wstępować jak święte kadzidło do tronu łaski i będzie przyjęta u Boga tak jak gdyby była ofiarowana w świątyni. Dla wszystkich, którzy Go tak szukają staje się Chrystus natychmiastową pomocą w potrzebie i tacy będą silni w dniu próby” (Ellen G. White, *Chrześcijański dom*, Warszawa 2013, wyd. IV, s. 130).

„Powinniśmy modlić się do Boga znacznie więcej, niż to czynimy. Jest wielka siła i błogostawieństwo we wspólnej modlitwie rodzinnej, z dziećmi i za nie” (Ellen G. White, *Jak wychować dziecko?*, Warszawa 2011, wyd. I, s. 384).

„Modlitwy nie mają być prośbami wyptywającymi z egoistycznych pobudek, żądających korzyści jedynie dla modlącego się. Mamy prosić, by móc

dawać. Zasady życia Chrystusa mają być jednocześnie naszymi zasadami. »I za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie« (Jan 17,19). Oddanie, poświęcenie i podporządkowanie się Słowu Bożemu, tak charakterystyczne dla Jezusa, muszą być widoczne i w Jego uczniach. Naszym zadaniem na tym świecie nie jest służenie sobie, ani życie dla siebie. Mamy uwielbiać Boga, pracując z Nim razem dla ratowania grzeszników. Mamy prosić o błogostawieństwa, by móc się nimi dzielić z innymi. Będziemy stale otrzymywać, jeżeli stale będziemy dawać. Nie wolno bezustannie przyjmować skarbów nieba, nie dzieląc się nimi z otoczeniem” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. IV, s. 87).

„Są dusze, które utraciły odwagę. Mów do nich i módl się za nich. Są tacy, którzy potrzebują chleba żywota. Czytaj im ze Słowa Bożego. Jest choroba duszy, której nie pomoże żaden balsam ani nie uleczy żadne lekarstwo. Módl się za tych, którzy tak chorują, i prowadź ich do Jezusa Chrystusa. W każdej twojej pracy Chrystus będzie obecny i będzie wywierał wpływ na serca ludzi” (Ellen G. White, *Służba dobroczynna*, Warszawa 2015, wyd. I, s. 61).

„Starając się zdobyć innych dla Chrystusa, polecając w modlitwach ich dusze Bogu, sami zdobywamy Jego łaskę. Serce będzie płonąć boską gorliwością, a życie stanie się poważnym i prawdziwym życiem modlitwy” (Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, wyd. IV, s. 229).

„Kiedy umiera ego, budzi się silne pragnienie zbawienia bliźnich — pragnienie, które prowadzi do wytrwałych wysiłków w czynieniu dobra. Towarzyszy mu siew na wieloma wodami, gorliwa modlitwa wstawiennicza, wytrwałość w modlitwie kierowanej do Boga za ginące dusze” (Ellen G. White, *Gospel Workers*, 1892, s. 470).

„Oby gorliwe modlitwy wiary płynęły zewsząd: »Daj mi dusze pogrzebane w śmieciach błędu, albo umrę!«. Prowadźcie je do poznania prawdy, która jest w Jezusie” (Ellen G. White, *This Day With God*, s. 171).

„Trzeba szukać zagubionych dusz, modlić się za nie, pracować dla nich. Trzeba kierować do nich gorliwe wezwania. Trzeba zanosić do Boga gorliwe modlitwy. Nasze nieśmiałe, bezduszne prośby muszą się zmienić w prośby żarliwe i usilne” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. VII, s. 12).

„Zacznijcie się modlić za innych, przyjdźcie do Chrystusa, blisko Jego krwawiącego boku. Niech duch łagodności i cichości zdobi wasze życie, a wasze gorliwe, skruszone, pokorne prośby o mądrość wznoszą się do Boga, abyście mogli skutecznie działać nie tylko dla własnego zbawienia, ale także dla zbawienia bliźnich” (tamże, t. I, s. 513).

przyłóż się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 7

Skrzynia przymierza — łaska Aarona

„Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali i aby owoc wasz był trwały” (J 15,16).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwalcąc Boga za to, jaki jest (Jego charakter).
- Chwalcie Boga za to, że powołał was do wydawania owocu.
- Chwalcie Boga za to, że możemy przynosić owoc i że nasz owoc może być trwały, gdy trwamy w Chrystusie.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinienś wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że nie zawsze przynosiliście owoc.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że czasami usiłowaliście przynosić owoc o własnych siłach.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, by jak łaska Aarona zakwitła i wydała owoc (Lb 17,8), inni mogli być błogosławieni przez owoc Ducha Świętego (Ga 5,22-23) w waszym życiu.
- Módlcie się, by Bóg nauczył was, jak żyć życiem ukrytym w Chrystusie.
- Proście Boga, by nauczył was żyć w Chrystusie, abyście mogli przynosić owoc.
- Proście Boga, by pomagał wam wzrastać w łasce.
- Z czym masz łączność w ciągu dnia? Proś Boga, by pomógł ci zachowywać łączność z Nim, abyście mogli odzwierciedlać podobieństwo do Niego wobec ludzi, wśród których przebywacie.
- Skąd czerpiesz swoją siłę? Proś Boga, by pomógł ci znajdować siłę w Nim.
- Módlcie się o spójne działania ewangelizacyjne organizowane na całym świecie w ramach „Misji w miastach”, jak również na terenach wiejskich.

- Módlcie się, by Bóg przygotował młodych ludzi do zakładania nowych zborów wśród 789 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Północnoamerykańskiego.
- Proście Boga o otwarcie możliwości szkolenia misjonarzy zakładających nowe zbory wśród 676 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Południowoamerykańskiego.
- Módlcie się w intencji 541 grup ludzkich w 18 krajach Wydziału Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego.
- Módlcie się, by Duch Święty przygotował wyznawców do pracy ze słuchaczami Adventist World Radio w miastach na całym świecie.
- Módlcie się za inicjatywę sekretariatu młodzieży Jeden Rok na Misji, w ramach której szkolone jest kolejne pokolenie liderów misji miejskiej.
- Módlcie się o większe współdziałanie między organizacją kościelną a niezależnymi służbami w wielkim dziele ewangelizacji w społeczeństwach na całym świecie.
- Módlcie się o większą świadomość wyznawców w kwestii dystrybucji literatury adwentystycznej (drukowanej i elektronicznej) oraz silniejsze akcentowanie ewangelizacji przez literaturę.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę trwania w Chrystusie i przynoszenia owocu.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że trwając w Nim możecie przynosić owoc.
- Dziękujcie Bogu za to, że Chrystus jest waszą siłą.
- Dziękujcie Bogu za to, że pragnie, abyście byli błogosławieństwem dla bliźnich.

Proponowane pieśni: 328, 156, 541

Skrzynia przymierza — łaska Aarona

„Każdy chrześcijanin będzie miał ducha misyjnego. Przynosić owoc to pracować jak pracował Chrystus, miłować ludzi jak On nas umiłował. Pierwszym odruchem odrodzonego serca jest przyprowadzić innych do Zbawiciela, a gdy tylko człowiek zostanie nawrócony do prawdy, odczuwa gorliwe pragnienie, aby pozostającym w ciemności wskazać cenne światło jaśniejące ze Słowa Bożego” (Ellen G. White, *To Be Like Jesus*, s. 281).

„Chrystus pragnie odzwierciedlić siebie w sercach ludzi, a czyni to za pośrednictwem tych, którzy uwierzyli w Niego. Celem chrześcijańskiego życia jest przynoszenie owocu — odzwierciedlenie charakteru Chrystusa w wierzącym człowieku, a następnie w kolejnych osobach.

Rośliny kiełkują, rosną i przynoszą owoc nie dla siebie, ale »dają siewcy ziarno, a jedzącym chleb« (Iz 55,10). Tak więc nikt nie żyje tylko dla siebie. Chrześcijanin jest w świecie reprezentantem Chrystusa dla zbawienia bliźnich.

Nie może być rozwoju ani owocowania w życiu człowieka, które jest skupione wyłącznie na sobie. Jeśli przyjąłeś Chrystusa jako swego Zbawiciela, masz zapomnieć o sobie i starać się pomagać innym. Mów o miłości Chrystusa, opowiadaj o Jego dobroci. Wykonuj wszystkie obowiązki, jakie zostały ci powierzone. Nieś brzemię dusz na swym sercu i wszelkimi sposobami staraj się ratować zgubionych. Gdy przyjmujesz Ducha Chrystusa — Ducha niesamolubnej miłości i pracy dla bliźnich — będziesz wzrastał i przynosił owoc. Zalety Ducha będą dojrzawać w twoim charakterze. Twoja wiara będzie się umacniać, przekonania staną się głębsze, miłość — doskonalsza. Coraz pełniej będziesz odzwierciedlał podobieństwo do Chrystusa we wszystkim co czyste, szlachetne i miłe” (Ellen G. White, *Lift Him Up*, s. 274).

„Postanów, że będziesz latoroślą przynoszącą owoc w żywym Krzewie. Latorośl może owocować jedynie wtedy, gdy czerpie życie i siłę z pnia. Tak więc korzystaj z każdej okazji, by coraz ściślej związać się z Chrystusem. Wierząc Mu, miłując Go, naśladując Go i całkowicie polegając na Nim, stopniowo stajesz się jedno z Nim. Przez ciebie objawia On światu swoje życie i charakter” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 145).

„Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się moimi uczniami” (J 15,8).

„Możesz mieć żarliwość ducha, serce patające miłością Jezusa. Trwaj w Chrystusie jak latorośl

trwa w krzewie. Czerpiąc z Niego pokarm, staniesz się żywą latoroślą i przyniesiesz dużo owocu dla chwały Bożej. Ach, jak bardzo potrzebujesz stałego patrzenia na Jezusa! Patrz na Jego piękno. Patrząc usilnie, będziesz go widział coraz wyraźniej i coraz lepiej, aż zostaniesz napętniony pełnią Bożą i przyniesiesz dużo owocu dla Jego chwały. Latorośl jest tak mocno połączona z krzewem, że nie odłącza się od niego pod wpływem łada powiewu. Siła i żywy wzrost mówią światu, że jesteś zakorzeniony w Jezusie, a twoje źródło jest pewne” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 216).

„Każda latorośl przynosząca owoc jest żywym reprezentantem Krzewu, gdyż przynosi owoc takiego samego rodzaju jak Krzew. (...) Każda latorośl pokaże, czy ma w sobie życie, bo gdzie jest życie, tam jest i wzrost. Stałe przekazywanie życiodajnych właściwości krzewu przejawia się w owocu wydawanym przez latorośle” (Ellen G. White, *From the Heart*, s. 119).

„Wzrastajcie raczej w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu niech będzie chwała teraz i po wieczne czasy” (2 P 3,18).

„Łaska Chrystusa musi zostać wpleciona w każdy element charakteru. (...) Codzienne wzrastanie w Chrystusie tworzy w duszy niebo pokoju, a człowiek doznający go owocuje nieustannie. (...) W życiu tych, którzy zostali odkupieni przez krew Chrystusa, ofiarność jest stale widoczną cechą. Ciche, wewnętrzne doświadczenie przynosi w życiu owoc pobożności, wiary, łagodności i cierpliwości. Takie ma być nasze codzienne doświadczenie. Mamy kształtować charakter wolny od grzechu — charakter sprawiedliwy dzięki łasce Chrystusa” (Ellen G. White, *Cudowna Boża łaska*, Warszawa 2006, wyd. I, s. 320).

„Pragnieniem Pana jest, by Jego wyznawcy wzrastali w łasce, by ich miłość coraz bardziej obfitowała oraz by zostali napętnieni owocami sprawiedliwości. (...) Gdzie jest życie, tam będzie także wzrastanie i przynoszenie owocu. Ale jeśli nie wzrastamy w łasce, nasze uduchowanie skarleje, stanie się słabe i bezowocne. Jedynie przez wzrastanie i przynoszenie owocu możemy wypełnić Boży zamiar dla nas. Chrystus powiedział: »Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie« (J 15,8). Aby przynosić dużo owocu, musimy najlepiej wykorzystać nasze przywileje. Musimy korzystać ze wszystkich danych nam możliwości uzyskiwania siły” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 164).

przyciącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 8

Manna

„Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił; jeśli kto spożywać będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to ciało moje, które Ja oddam za żywot świata” (J 6,51).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwając Boga za to, jaki jest (Jego charakter).
- Chwalcie Boga za to, że Jezus jest manną zesłaną z nieba.
- Chwalcie Boga za Jego Słowo, którym możemy się karmić.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że nie zawsze wybieraliście karmienie się niebiańską Manną.
- Proście Boga o przebaczenie tego, że czasami usiłowaliście zaspokoić swój duchowy głód doczesnymi rzeczami.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Módlcie się, byśmy — jak Izraelici zbierający mannę rankiem — osobiście szukali nowego doświadczenia z Panem, spożywając Jego ciało i pijąc Jego krew przez pełne poddanie się Mu w posłuszeństwie.
- Módlcie się, byśmy osobiście uświadamiali sobie, że zbliżamy się do końca czasu łaski. Obyśmy pozwolili Duchowi Świętemu uczynić wszystko, co musi On uczynić w naszym życiu, by ukształtować nasze charaktery.
- Proście Boga, by uczył was karmić się niebiańską Manną.
- Proście Boga, by dał wam Ducha Świętego, abyście rozumieli Jego Słowo i zawartą w nim prawdę.
- Proście Boga, by dał wam nowe życie, gdy czytacie Jego Słowo i rozmyślacie o Chrystusie, Jego życiu i dokonaniach.
- Proście Boga, by nauczył was rozmyślać tylko o tym, co służy waszemu duchowemu rozwojowi.

- Proście Boga, by przywódcy kościoła (wasz pastor, przywódcy diecezji, Kościoła krajowego, Wydziału i Generalnej Konferencji) i ich rodziny karmili się codziennie niebiańską Manną.
- Módlcie się za tysiące pionierów Globalnej Misji zakładających nowe zbory, nierzadko w niebezpiecznych okolicznościach. Módlcie się o ich bezpieczeństwo, o mądrość dla nich i powodzenie w ich służbie.
- Módlcie się o wierność Bogu, Jego Słowu, Jego adwentystycznemu przestaniu i Jego misji dla nas. Módlcie się o to, byśmy byli gotowi podążać za Nim we wszystkich sprawach, i proście, by objawiał On swoją moc w naszym życiu.
- Módlcie się o wzrost liczby uczestników lekcji szkoły sobotniej, gdzie osoby zaproszone przez członków Kościoła mogą doświadczyć wspólnoty, misji, studium *Biblii* i lokalnej ewangelizacji.
- Módlcie się o wielkie ożywienie pierwotnej pobożności, aby ogarnęło Kościół Boży w dniach ostatecznych. Módlcie się, byśmy trwali przy prawdzie wbrew wszelkim przeciwnościom.
- Módlcie się, by Bóg powołał młodzież do pozyskiwania uczniów dla Jezusa wśród 1459 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Południowego Pacyfiku.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę karmienia się niebiańską Manną.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że gdy spożywacie pokarm dany wam przez Niego, nie łakniecie niczego innego.
- Dziękujcie Bogu za to, że Jezus pokazał nam, jak karmić się niebiańską Manną.
- Dziękujcie Bogu za moc Jego Słowa.

Proponowane pieśni: 349, 561, 635

Manna

„Polecono im zbierać codziennie omer (2,2 litra — przyp. tłum.) na osobę i nie należało jej zostawiać do następnego ranka. Niektórzy próbowali robić zapasy na następny dzień, ale wtedy nie nadawała się do jedzenia. Zapas na cały dzień należało zebrać rano, ponieważ to, co pozostało na ziemi, topniało w słońcu. (...) Szóstego dnia zebrał lud po dwa omery na osobę. Przywódcy pośpieszyli powiadomić Mojżesza o tym, co zaszło. On zaś odpowiedział: »Tak powiedział Pan: Jutro będzie wypoczynek, poświęcony Panu, dzień sabatu. Upieczcie, co macie upiec, ugotujcie, co macie ugotować. Lecz wszystko, co zbędzie, przechowajcie do następnego rana« (Lb 16,23)” (Ellen G. White, *Patriarchowie i prorocy*, Warszawa 2013, wyd. VI, s. 205).

„Manna, spadająca z nieba dla utrzymania przy życiu Izraela, symbolizowała Tego, który przyszedł od Boga, by dać życie światu. Jezus powiedział: »Ja jestem chlebem żywota. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i poumierali; tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba (...). Jeśli kto spożywać będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to ciało moje, które Ja oddam za żywot świata« (J 6,48-51). A wśród obietnic błogosławieństw dla ludu Bożego w przyszłym życiu czytamy: »Zwyćięzcy dam nieco z manny ukrytej« (Ap 2,17)” (tamże, s. 206-207).

„Nasz Zbawiciel jest chlebem żywota, a patrząc na Jego miłość, przyjmując ją do duszy, karmimy się chlebem, który zstąpił z nieba. Przyjmujemy Chrystusa przez Jego słowo, a Duch Święty jest nam dany, by otworzyć Słowo Boże dla naszych umysłów i napełnić nim nasze serca. Mamy się modlić dzień po dniu i czytać Jego Słowo, aby Bóg postał Ducha Świętego i objawił nam prawdę, która wzmocni dusze do pełnienia codziennych obowiązków” (Ellen G. White, *Prayer*, s. 297).

„Patrząc stale na Jezusa oczami wiary, będziemy wzmocnieni. Bóg ześle najcenniejsze objawienie swemu łakącemu i pragnącemu ludowi. Odkryją, że Chrystus jest osobistym Zbawicielem. Karmiąc się Jego słowami, odkryją, że to jest duch i życie. Słowo niszczy wrodzoną, ziemską naturę i udziela nowego życia w Jezusie Chrystusie. Duch Święty przychodzi do duszy jako Pocieszyciel. Dzięki przekształcającej mocy Jego łaski obraz Boga zostaje odtworzony w uczniu; staje się on nowym stworzeniem. Miłość zajmuje miejsce nienawiści, a serce otrzymuje boskie podobieństwo. To właśnie oznacza życie »każdym słowem, które pochodzi z ust

Bożych«. To jest żywienie się Chlebem, który zstępuje z nieba” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 347).

„Napełnijcie serce słowami Boga. One są żywą wodą gaszącą wasze dotkliwe pragnienie. Są żywym chlebem z nieba. Jezus mówi: »Jeśli nie będziecie jedli ciała Syna Człowieczego i pili krwi jego, nie będziecie mieli żywota w sobie« (J 6,53). Następnie wyjaśnia to, mówiąc: »Słowa, które powiedziałem do was, są duchem i żywotem« (J 6,63). Nasze ciało jest zbudowane z tego, co spożywamy i pijemy, a podobnie jak w sprawach fizycznych jest w sprawach duchowych — to, o czym rozmyślamy, nadaje tężyznę i siłę naszej duchowej naturze” (Ellen G. White, *Christian Education*, s. 57).

„Macie słowo żywego Boga, a jeśli prosicie, możecie mieć dar Ducha Świętego, aby uczynić to słowo mocą dla tych, którzy wierzą i są posłuszni. Dziełem Ducha Świętego jest prowadzenie do wszelkiej prawdy. Kiedy polegacie na słowie żywego Boga całym sercem, umysłem i duszą, kanał łączności będzie niezakłócony. Głębokie, gorliwe studium Słowa Bożego pod kierownictwem Ducha Świętego da wam świeżą mannę, a Duch Święty uczyni ją skuteczną. Wysyłek młodych ludzi, by dyscyplinować umysł dla wysokich i świętych aspiracji, zostanie nagrodzony. Ci, którzy czynią wytrwałe starania w tym kierunku, angażując umysł w zadanie pojmowania Słowa Bożego, są przygotowani, by być współpracownikami Bożymi” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. VI, s. 163-164).

„Ci, z którymi stykają się chrześcijanie, mają prawo wiedzieć, co zostało objawione wyznawcom Chrystusa, a chrześcijanie mają im to przekazywać słowem i przykładem. Chrześcijanin ma głosić dobrą nowinę o zbawieniu i nigdy nie ustawać w opowiadaniu o dobroci Boga. Ma stale czerpać z Chrystusem i od Chrystusa, jedząc ciało i pijąc krew Syna Człowieczego, to znaczy przyjmując słowa Jezusa, które są duchem i życiem. Dzięki temu zawsze będzie miał świeże zaopatrzenie niebiańskiej manny. Każdy chrześcijanin, wielki czy mały, bogaty czy ubogi, uczony czy prosty, ma mówić ludziom zagrożonym w niewiedzy i grzechu o królestwie Bożym, o Chrystusie i to ukrzyżowanym. Macie mówić do grzeszników, bo nie wiecie, kiedy Bóg działa na ich serca. Nigdy nie zapominajcie, że wielka odpowiedzialność wiąże się z każdym słowem, jakie wypowiadacie w ich obecności” (Ellen G. White, *The Publishing Ministry*, s. 285).

przytącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 9

Dziesięcioro Przykazań

„Otwórz oczy moje, abym oglądał cudowność zakonu twego” (Ps 119,18).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwalcąc Boga za to, że dał nam swoje prawo dlatego, że nas miłuje.
- Chwalcie Boga za to, że Jego prawo jest prawem miłości.
- Chwalcie Boga za to, że pragnie wpisać Jego prawo w wasze serca.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proś Boga o przebaczenie tego, że zdarzało ci się świadomie postępować niezgodnie z Jego prawem.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Proście Boga, by Duch Święty wpisał Jego prawo w wasze umysły i serca, zgodnie z obietnicą w Hbr 10,15-17.
- Proście Boga, by pomógł wam żyć w pełni radości Chrystusa.
- Proście, by Bóg dał wam miłość w sercu do Niego i bliźnich.
- Proście Boga, by pomógł wam żyć tak, byście pokazywali innym, że Jego prawo jest prawem miłości do Boga i człowieka.
- Proście Boga, by pomógł wam wyrzekać się egoizmu na rzecz prawdy, abyście wiedli święte życie w świecie.
- Módlcie się, by wasz zbór korzystał ze wszystkich stosownych mediów społecznych w celu głoszenia trójjanielskiego poselstwa w sposób praktyczny, kreatywny i świeży, przystępny dla ludzi żyjących w XXI wieku.
- Módlcie się o właściwe, stałe podkreślanie biblijnej prawdy o stworzeniu, która wskazuje, że nasz świat został stworzony w ciągu sześciu dni, a nie w ciągu tygodnia, kolejnych dni przez słowo Pana.

- Módlcie się o coraz szerszy udział w działaniach ewangelizacyjnych wszystkich instytucji kościelnych wspierających misję Kościoła.
- Módlcie się o szeroką akceptację powszechnej służby zdrowia (medycznej pracy misyjnej) pozwalającej członkom Kościoła iść za przykładem niesamolubnej służby Jezusa w codziennym wychodzeniu naprzeciw potrzebom ludzi.
- Módlcie się za ludzi cierpiących wskutek wojen na całym świecie. Módlcie się szczególnie za mieszkańców krajów, w których głoszenie chrześcijaństwa jest nielegalne, aby mogli poznać Jezusa dzięki kontaktom z chrześcijanami.
- Módlcie się, by Bóg powołał emerytowanych nauczycieli i wychowawców, by służyli wśród 2566 grup ludzkich w 14 krajach Wydziału Południowoazjatycko-Pacyficznego.
- Módlcie się, by Bóg powołał osoby walczące w modlitwie wstawienniczej za 2568 grup ludzkich w 4 krajach Wydziału Południowoazjatyckiego.
- Módlcie się za działy szkoły sobotniej i ewangelizacji w zborach starające się realizować Boży plan służąc społeczeństwu przez udzielanie lekcji biblijnych i osobistą ewangelizację.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy zrozumiało, że prawo Boże jest prawem miłości, a więc jeśli miłują Boga, powinni zachowywać Jego przykazania.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że dał nam prawo, którym możemy się kierować.
- Dziękujcie Bogu za to, że powołuje nas do okazywania bliźnim Jego miłości.
- Dziękujcie Bogu za to, że Jego prawo w naszych sercach podporządkowuje nasze dążenia i pragnienia wyższym, wiecznym sprawom.

Proponowane pieśni: 235, 82, 192

Dziesięcioro Przykazań

„Zakon Boży jest zakonem miłości. Bóg odczytał nas pięknem, aby nas nauczyć, że nie jesteśmy na tej ziemi wyłącznie do ciężkiej pracy, lecz także do radości. Miłość Chrystusowa czyni zawsze życie pięknym, pełnym radości i miłym; my zaś winniśmy ze swej strony uprzyjemniać życie innym” (Ellen G. White, *Nauki z Góry Błogosławienia*, Warszawa 1998, wyd. IV, s. 92).

„Prawo Pana doskonałe — krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne — poucza prostaczka; nakazy Pana słuszne — radują serce; przykazanie Pana jaśniej i oświeca oczy” (Ps 19,8-9 BT).

„Dzieło, jakiego chrześcijaństwo ma dokonać w świecie, nie polega na deprecjonowaniu prawa Bożego ani umniejszaniu jego świętego godności w żadnym stopniu, ale wpisaniu tego prawa w umysł i serce. Kiedy prawo Boże zostaje zaszczone w duszy wierzącego człowieka, zmierza on do życia wiecznego dzięki zasługom Jezusa. (...)

Cel ewangelii jest spełniony, gdy to wielkie dzieło zostaje dokonane. Jej dziełem przez wszystkie wieki jest jednoczenie serc Jego wyznawców w duchu powszechnego braterstwa, przez wiarę w prawdę, a w ten sposób ustanawianie niebiańskiego systemu porządku i harmonii w rodzinie Bożej na ziemi, aby mogli oni zostać uznani za godnych stać się członkami królewskiej rodziny w niebie. Bóg w swojej mądrości i miłosierdziu wystawia ludzi na próbę, by przekonać się, czy będą posłuszni Jego głosowi i czy będą szanować Jego prawo, czy raczej zbuntują się jak to uczynił szatan” (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, s. 50).

„Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego, a przykazania jego nie są uciążliwe. Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,3-4).

„Prawo miłości jest podstawą rządów Bożych, więc szczęście wszystkich rozumnych istot zależy od doskonałego posłuszeństwa jego wielkim zasadom sprawiedliwości. Bóg pragnie od wszystkich stworzonych istot służby miłości — służby, wynikającej ze zrozumienia Jego charakteru. Nie jest mu miłe posłuszeństwo z przymusu, wszystkim więc zapewnia wolność wyboru, aby każdy mógł ofiarować Mu dobrowolną służbę” (Ellen G. White, *Patriarchowie i prorocy*, Warszawa 2013, wyd. VI, s. 10).

„Bóg dał swoje święte prawo człowiekowi jako miarę charakteru. Dzięki temu prawu możecie dostrzec i pokonać każdą wadę charakteru. Możecie odłączyć się od każdego bożka i połączyć się z tronem Boga złotym łańcuchem łaski i prawdy” (Ellen G. White, w: „Bible Echo”, 14 I 1901).

„Prawo miłości domaga się poświęcenia ciała, umysłu i duszy służbie Bogu i bliźniemu. Ta służba, przynosząca błogosławieństwo bliźnim, przynosi

jeszcze większe błogosławieństwo nam samym. Niesamolubność znaczy każdy prawdziwy rozwój. Przez niesamolubną służbę otrzymujemy najwyższy rozwój każdej dobrej cechy” (Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, s. 32).

„Jarzmo, które wiąże z tą służbą, to prawo Boże. Wielkie prawo miłości objawione w Edenie i ogłoszone na górze Synaj, a w nowym przymierzu zapisane w sercach, jest tym, które wiąże człowieka z wolą Bożą. Gdybyśmy zostali pozostawieni naszemu własnemu skłonnościom i szli tam, dokąd prowadziłyby nas nasza wola, moglibyśmy wpaść w sidła szatana i przyjąć jego cechy. Dlatego Bóg ogranicza nas do swojej woli — wzniosłej i szlachetnej. Pragnie, abyśmy z cierpliwością i mądrością podejmowali obowiązki służby. Chrystus sam poniósł jarzmo służby w człowieczeństwie. Rzekł: »Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, a zakon twój jest we wnętrzu moim« (Ps 40,9). »Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał« (J 6,38). Miłość do Boga, gorliwość dla Jego chwały i miłość do upadłej ludzkości sprowadziły Jezusa na ziemię, aby cierpieć i umarł. To było mocą kierującą Jego życiem. Tę zasadę nakazuje nam przyjąć” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 291-292).

„Miłowanie Boga i człowieka to cały obowiązek chrześcijanina. Prawo miłości jest wypisane na tablicach duszy, Duch Boży mieszka w nim, a jego charakter przejawia się w dobrych uczynkach. Jezus stał się ubogi, aby przez swe ubóstwo uczynić nas bogatymi. Jakie ofiary chcemy ponieść dla Niego? Czy Jego miłość jest w naszych sercach? Czy miłujemy naszego bliźniego, jak Chrystus nas umiłował? Jeśli mamy taką miłość do ludzi, będzie nas ona prowadzić do rozważnego zastanowienia, czy przez nasze słowa, czyny lub wpływ w żaden sposób nie narażamy na pokusę tych, którzy mają mało moralnej siły. Nie powinniśmy potępiać słabych i cierpiących, jak czynili ciągle faryzeusze, ale powinniśmy starać się usuwać wszelkie kamienie potknięcia ze ścieżki braci, aby nie zeszli z właściwej drogi” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. V, s. 359-360).

„Ci, którzy idą za przykładem Chrystusa w wyrażeniach ze względu na prawdę, wywierają ogromny wpływ na świat. Ich przykład jest przekonujący i inspirujący. Ludzie widzą, że wśród ludu Bożego przejawia się wiara czynna w miłości i oczyszczająca duszę z egoizmu. W życiu tych, którzy są posłuszni przykazaniom Bożym, zeświecczeni ludzie widzą przekonujący dowód, że prawo Boże jest prawem miłości do Boga i człowieka” (tamże, t. VII, s. 146).

„Prawo Boże w naszych sercach sprawi, że nasze dążenia zostaną podporządkowane wyższemu i wiecznemu sprawom” (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, s. 50).

przyłóż się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 10

Lniane ogrodzenie

„A to jest jego imię, którym go zwać będą: Pan sprawiedliwości naszą” (Jr 23,6).

SUGEROWANY FORMAT CZASU MODLITWY Chwała (ok. 10 minut)

- Rozpocznijcie czas modlitwy chwalec Boga za Jego sprawiedliwość, której nam udziela.
- Chwalcie Boga za to, że Jego sprawiedliwość jest darem łaski.
- Chwalcie Boga za to, że przez ofiarę Jezusa i Jego wstawiennictwo za nas możemy przyjść do tronu Bożego i prosić o szatę Jego sprawiedliwości.

Wyznanie winy i przyjęcie zwycięstwa nad grzechem (ok. 5 minut)

- Proś Boga, by wskazał ci, jakie grzechy powinien wyznać Mu w głębi serca. Proś o Jego zwycięstwo nad tymi grzechami.
- Proście Boga o przebaczenie waszego ducha samousprawiedliwienia.
- Dziękujcie Bogu, że przebacza wam według 1 J 1,9.

Prośby o wstawiennictwo (ok. 35 minut)

- Czy znacie kogoś, kto potrzebuje szaty sprawiedliwości Chrystusa, a jeszcze jej nie przyjął? Módlcie się za nich.
- Proście Pana, by dał wam pragnienie pokonania grzechu i rozwinięcia charakteru na podobieństwo charakteru Jezusa.
- Módlcie się, by Bóg włożył wam w serce pragnienie przyjęcia sprawiedliwości Chrystusa.
- Módlcie się, by Duch Święty nauczył was, jak przyjąć sprawiedliwość Chrystusa.
- Proście Boga, by każdy z was reprezentował Chrystusa w Jego szatę sprawiedliwości w waszym codziennym życiu, stylu życia i sposobie ubierania.
- Módlcie się o większe poczucie pilności u przywódców kościelnych i wyznawców. Módlcie się o świadomość, że żyjemy w czasie końca i Jezus przyjdzie wkrótce.
- Módlcie się o mocne świadectwo wydawane za pośrednictwem mediów adwentystycznych,

gdy służby te planują zmasowane, zintegrowane inicjatywy ewangelizacyjne na świecie.

- Módlcie się za stałą dystrybucję wspaniałych książek takich jak *Wielki bój*, *Życie Jezusa*, *Przypowieści Chrystusa*, *Pokój, za którym tęsknisz* i inne. Módlcie się za żniwo dusz wynikające z siewu w postaci tych książek.
- Módlcie się o większe zaangażowanie w adwentystyczną edukację na wszystkich poziomach, tak ważną ze względu na przyszłych pracowników Kościoła i kierunek jego misji.
- Módlcie się, by Bóg powołał ludzi walczących w modlitwie o 893 grupy ludzkie w 25 krajach Wydziału Transeuropejskiego.
- Proście Boga, by powołał pielęgniarki i lekarzy, by zakładali nowe zbory wśród 1978 grup ludzkich w 22 krajach Wydziału Zachodniośrodkowoafrykańskiego.
- Módlcie się za uczestników Adventist Laymen's Services and Industries (ASI) pomagających przywódcom diecezji i misji układać długoterminowe plany misji w miastach, w tym plany powszechnej służby zdrowia i Całkowitego Zaangażowania Wyznawców w ramach Misji w Miastach.
- Módl się, by siedem (lub więcej) osób z twojej listy dostrzegło potrzebę otwarcia serca na działanie Ducha Świętego.
- Módl się o zaspokojenie twoich osobistych potrzeb.

Dziękczynienie (ok. 10 minut)

- Dziękujcie Bogu za to, że działa w życiu waszych bliskich, przyjaciół i znajomych.
- Dziękujcie Bogu za to, że ma ludzi, którzy pragną być do Niego podobni.
- Dziękujcie Bogu za to, że działa w sercach tych, za których się modlicie.

Proponowane pieśni: 156, 206, 328

Lniane ogrodzenie

„Zwycięzca zostanie przyobleczony w szaty białe, i nie wymażę imienia jego z księgi żywota, i wyznam imię jego przed moim Ojcem i przed jego aniołami” (Ap 3,5).

„Wszyscy, którzy włożyli na siebie szatę sprawiedliwości Chrystusa, staną przed Nim jako wybrani, wierni i szczerzy. Szatan nie ma żadnej mocy, by wyrwać ich z Jego ręki. Chrystus nie dopuści, żeby chociaż jedna dusza, która w skrusze oraz wierze odwołała się do Niego, dostała się pod władzę nieprzyjaciela. W Jego Słowie jest powiedziane: »Chyba że cię poddadzą pod moją ochronę, zawrą ze mną pokój; niech zawrą ze mną pokój« (Iz 27,5). Obietnica dana Jozuemu odnosi się do wszystkich: »Jeśli ustaw moich przestrzegać będziesz, (...) dam ci to zapewne, abyś chodził między tymi, którzy tu stoją« (Za 3,7 BG). Aniołowie Boży będą im towarzyszyć nie tylko tu na ziemi, ale w końcu wraz z nimi będą stać u tronu Bożego” (Ellen G. White, *Ze skarbownicy świadectw*, Warszawa 2000, wyd. I, t. II, s. 124).

„Jedynie okrycie, które zapewnia sam Chrystus, może nam umożliwić znalezienie się w obecności Boga. To okrycie, szatę Jego sprawiedliwości, Chrystus nałoży na każdą skruszoną, wierzącą duszę. (...) Ta szata, utkana na niebiańskich krosnach, nie ma w sobie ani jednej nitki wplecionej przez ludzi. Chrystus w swoim człowieczeństwie utkał dla nas doskonały charakter, aby go nam udzielić. »Jako szata splugawiona są wszystkie sprawiedliwości nasze« (Iz 64,6 BG). Wszystko, co jesteśmy w stanie zrobić o własnych siłach, jest skażone przez grzech. Ale Syn Boży »się objawił, aby zgładzić grzechy, a grzechu w nim nie ma« (1 J 3,5)” (Ellen G. White, *Lift Him Up*, s. 163).

„Gdy jesteśmy odziani sprawiedliwością Chrystusa, nie powinniśmy odczuwać żadnego upodobania do grzechu, gdyż Jezus działa w nas. Możemy popełniać błędy, ale będziemy nienawidzić grzechu, który spowodował cierpienia Syna Bożego” (Ellen G. White, *Poselstwo do młodzieży*, Warszawa 2011, wyd. I, s. 252).

„Pan przychodzi, a my potrzebujemy teraz oliwy łaski w naszych naczyniach wraz z naszymi lampami. (...) Jesteśmy obcymi i pielgrzymami na tym świecie. Mamy czekać, czuć, modlić się i pracować. Cały umysł, cała dusza, całe serce i wszystkie siły zostały nabyte krwią Syna Bożego. Nie powinniśmy uważać, że mamy obowiązek nosić szatę pielgrzymią o określonym kolorze czy kroju, ale schludny, skromny ubiór, jaki zaleca nam słowo natchnienia. Jeśli nasze serca są zjednoczone z sercem Chrystusa, będziemy najusilniej pragnąć przyodziania Jego sprawiedliwością. Nie będziemy ubierać się w nic takiego, co miałoby zwracać na nas uwagę i mogłoby wywoływać kontrowersje” (Ellen G. White, *Testimonies to Ministers*, s. 130-131).

„Gdy lud Boży umartwia swoje dusze przed Bogiem, błagając o czystość serca, wydane zostaje polecenie: »Zdejmijcie z nich brudne szaty«, a potem

wypowiedziane zostają słowa pocieszenia: »Oto ja zdjąłem z was wasze winy i każę was przyoblec w szaty odświętne« (zob. Za 3,4). Nienaganna szata sprawiedliwości Chrystusa jest zakładana na poddawane próbie, kuszone, ale wierne dziecko Boże. Wzgardzona reszta zostaje przyodziana we wspólną szatę, aby nigdy nie zostać skażona zepsuciem świata. Ich imiona zostaną zachowane w księdze żywota Baranka, pośród wiernych ze wszystkich wieków. Odparli oni zakusy zwodziciela i nie dali się odwrócić od lojalności przez ryk smoka. Teraz są na zawsze bezpieczni przed podstępami kusiciela. Ich grzechy zostały przeniesione na inicjatora grzechu” (Ellen G. White, *Counsels for the Church*, s. 353).

„Dziecko Boże nie spocznie, póki nie zostanie odziane sprawiedliwością Chrystusa i póki nie będzie podtrzymywane Jego życiodajną mocą. Kiedy widzi słabość w swoim charakterze, nie wystarczy, że ją raz po raz wyznaje. Musi działać z determinacją i energią, by pokonać swoje wady budując przeciwne cechy charakteru. Nie będzie się wzdragać przed tą pracą dlatego, że jest ona trudna. Niestrudzona energia jest wymagana od chrześcijanina, ale nie musi on działać o własnych siłach, bo moc Boża czeka na jego żądanie. Każdy, kto szczerze dąży do zwycięstwa nad samym sobą, otrzymuje obietnicę: »Dosić masz, gdy masz łaskę moją« (2 Kor 12,9)” (Ellen G. White, *Gospel Workers*, 1892, s. 420).

Każdego czeka trudna walka o pokonanie grzechu we własnym sercu. Czasami jest to bardzo bolesne i zniechęcające dzieło, gdyż widząc deformacje naszego charakteru skupiamy uwagę na nich, zamiast patrzeć na Jezusa i przyjąć szatę Jego sprawiedliwości. Każdy, kto przejdzie przez perłowe bramy miasta Bożego, wejdzie tam jako zwycięzca, a jego największym zwycięstwem będzie pokonanie samego siebie (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. IX, s. 182).

„Żaden grzech nie może być tolerowany przez tych, którzy wraz z Chrystusem chodzić będą w białych szatach. Brudne szaty muszą być z nas zdjęte, a na ich miejsce powinniśmy otrzymać szaty sprawiedliwości Chrystusa. Dzięki skrusze i wierze będziemy zdolni dochować postuszeństwa wszystkim przykazaniom Bożym, i zostaniemy znalezieni przed Nim bez skazy. Ci, którzy w przyszłości chcą, żeby Bóg miał w nich upodobanie, dziś troszczą się o to, wyznają grzechy i gorliwie proszą o przebaczenie za pośrednictwem Jezusa — swego Orędownika. W Nim jest ich nadzieja, ich wiara. Swą uwagę kierują na Niego. A gdy padnie rozkaz: »Zdejmijcie z niego brudną szatę i włóżcie mu na głowę czysty zawój oraz przyobleczcie go w szaty odświętne« — są gotowi oddać Jezusowi chwałę za swoje zbawienie” (Ellen G. White, *Ze skarbownicy świadectw*, Warszawa 2000, wyd. I, t. II, s. 125).

przyłącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Dzień 11

Świadek i sługa

SUGEROWANY FORMAT OSTATNIEGO SZABATU

Ten ostatni szabat powinien być czasem wielkiej radości z wszystkiego, czego Bóg dokonał dla was i waszego zboru podczas 10 Dni Modlitwy. Zaplanujcie wasz dzień, by świętować Bożą dobroć i potęgę. Rozważcie, jak doświadczyliście wylania Ducha Świętego podczas tych dziesięciu dni. Ten szabat jest okazją do radowania się z tego, czego Bóg dokonał, dokonuje i dokona.

Tekst przewodni: „Wy jesteście moimi świadkami — mówi Pan — i moimi sługami, których wybrałem, abyście poznali i wierzyli mi, i zrozumieli, że to Ja jestem, że przede mną Boga nie stworzono i po mnie się go nie stworzy” (Iz 43,10).

Każdy zbór ma szczególne potrzeby, tak więc działajcie w porozumieniu z przywódcami, by opracować specyficzny plan dla waszego zboru. Poniżej podajemy proponowane elementy do uwzględnienia podczas nabożeństwa w ostatni szabat.

- **Biblijne nauczanie** na podstawie Iz 43,10. Może to być kazanie. Na podstawie tego fragmentu uczestnicy 10 Dni Modlitwy mogą też opowiedzieć, jak Bóg działał podczas tych dziesięciu dni.
- **Świadectwa.** Poświęćcie odpowiednio dużo czasu na świadectwa wysłuchanych modlitw. Ci, którzy uczestniczyli w 10 Dniach Modlitwy będą mieli co opowiedzieć zgromadzeniu, ale zachęćcie ich, by mówili krótko, aby dać możliwość wypowiedzenia się innym. Dobrze jest zaplanować świadectwa wcześniej, a następnie zaprosić kilka chętnych osób, by podzieliły się swoimi doświadczeniami.

- **Czas modlitwy.** Zaproś wszystkich zgromadzonych, by przyłączyli się do wspólnych modlitw. Możesz rozpocząć modlitwę konwersacyjną, podobną do tych, jakimi modliliście się w ciągu dziesięciu dni. Możecie też modlić się na podstawie wybranego fragmentu biblijnego. W tym celu możecie podzielić zgromadzenie na małe grupy albo modlić się razem. Inną możliwością to kilka różnych rodzajów modlitwy podczas nabożeństwa — modlitwa na podstawie wybranego fragmentu biblijnego, modlitwa w małych grupach, indywidualna modlitwa, modlitwa całego zgromadzenia, cicha modlitwa itd.
- **Śpiew.** Jest to dzień radości z tego, czego Bóg dokonał, a śpiew jest znakomitą sposobem świętowania. Jeśli wybraliście pieśń przewodnią, zaśpiewajcie ją wraz z całym zgromadzeniem.
- **Plany na przyszłość.** Jeśli Bóg poprowadził was do szczególnej działalności ewangelizacyjnej lub służby podczas 10 Dni Modlitwy, niech zbór dowie się o waszych planach i ma możliwość przyłączyć się do ich realizacji.
- **Dzieci/młodzież.** Odpowiednim elementem nabożeństwa będzie opowiadanie dla dzieci nawiązujące do modlitwy. Jeśli dzieci i młodzież były zaangażowane w spotkania modlitewne, niech podzielą się swoimi świadectwami i wezmą udział we wspólnych modlitwach podczas nabożeństwa.
- **Elastyczność.** Zachowaj elastyczność w swoich planach, podążając za prowadzeniem Ducha Świętego podczas nabożeństwa.

przytącz się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Noc modlitwy

Opcjonalne całonocne spotkanie modlitewne 10 dnia

Dlaczego noc modlitwy?

Nie ma nic świętego w odmawianiu sobie snu i modleniu się przez całą noc czy część nocy. Jednak noc może być jedynym czasem, kiedy zapracowani ludzie nie są zajęci i nie spieszą się. Sugerujemy, że waszym celem nie powinno być uczestniczenie w spotkaniu przez całą noc, ale modlenie się tak długo, aż przedstawicie w modlitwie wszystkie intencje, jakie Bóg wam wskazuje.

Proponujemy, by nocne spotkanie modlitewne było prowadzone kolejno przez kilka osób. Co jakiś czas należy zrobić przerwę. Jako lider powinienś wyczuć, kiedy przerwa jest potrzebna i kiedy przejść do kolejnej części modlitwy. Sugerujemy, by robić dziesięciominutową przerwę co najmniej raz na 90 minut. Można także przeplatać modlitwę czytaniem *Biblii*. Można modlić się we wszystkich proponowanych intencjach albo tylko w wybranych z nich, w zależności od tego, co będzie lepsze dla danej grupy. Możesz dowolnie zmieniać kolejność proponowanego formatu spotkania.

Proponowany format nocy modlitwy

- Rozpocznijcie od sesji chwały. Chwalcie Boga w waszych modlitwach i pieśniach.
- Poświęćcie czas na wyznanie grzechów, upewniając się, że nic nie stoi na przeszkodzie, by Bóg was wysłuchał. Daj ludziom czas na prywatne wyznanie, a potem wspólnie wyznajcie publiczne grzechy. Zachęć uczestników do wyznania prywatnych grzechów w osobistej cichej modlitwie i publicznego wyznania jawnych grzechów. W Dn 9,1-19 czytamy o Danielu, który wstawia się za swoim ludem i publicznie wyznaje grzechy ludu Bożego. Zachęć uczestników do publicznego wyznania grzechów Kościoła.
- Módlcie się w intencji uczestników spotkania. Wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy albo zna

kogoś, kto jest w takiej potrzebie. Zgromadźcie się w kręgu i zaproście, by ci, którzy mają szczególne intencje modlitewne, zajęli miejsce w środku. Zbierzcie się wokół takiej osoby i niech dwie lub trzy osoby modlą się w jej intencji, powołując się na Boże obietnice. Będziecie zaskoczeni tym, jak wielu ludzi cierpi i potrzebuje modlitwy.

- Podzielcie grupę na dwie części. Kobiety niech modlą się osobno, najlepiej w innym pomieszczeniu, a mężczyźni osobno. Niech grupie kobiet przewodniczy kobieta, a grupie mężczyzn — mężczyzna. Często osobiste potrzeby nie powinny być przedstawiane wszystkim zgromadzonym. Łatwiej się nimi dzielić z osobami tej samej płci.
- Gdy znowu zejdziecie się razem, módlcie się w intencjach wymienionych w poniższej liście.
- Módlcie się za siedem osób, które każdy z was wybrał, aby modlić się za nie podczas 10 Dni Modlitwy.
- Wybierzcie fragment biblijny i módlcie się na jego podstawie.
- Zakończcie modlitwy kolejną sesją chwały i dziękczynienia.

Intencje modlitewne

- Módlcie się, byśmy wywyższali Chrystusa, i to ukrzyżowanego oraz przychodzącego powtórnie, jako Zbawiciela i Pana, który dał nam ostatecznie przestanie ostrzeżenia i miłości oraz odkupienia, abyśmy je ogłosili światu.
- Módlcie się za każdego wyznawcę, by wszyscy odczuli odpowiedzialność za ratowanie bliźnich i uświadomili sobie, że niebo wzywa każdego do podążania za Chrystusem i dzielenia się wiarą z tymi, którzy potrzebują osobistej więzi z Panem.

- Módlcie się o duchowe ożywienie wśród adwentystycznej młodzieży uczęszczającej do szkół i uczelni adwentystycznych na całym świecie. Módlcie się, by młodzi ludzie stali się aktywnymi ambasadorami i misjonarzami Chrystusa.
- Módlcie się za Adwentystyczną Misję koordynującą kościelne projekty zakładania nowych zborów na całym świecie oraz pozyskującą środki na wysyłanie pionierów Globalnej Misji na nowe tereny.
- Módlcie się za adwentystyczny kapelanat mobilizujący kapłanów i działaczy kościelnych pełniących służbę na rzecz uwieczonych.
- Módlcie się, byśmy poświęcali więcej czasu temu, co ma wieczną wartość, studiując *Biblię* i modląc się. Módl się, by spełnia się raczej wola Boga, a nie twoja. Proś, by Duch Święty strzegł cię przed wpływami i trendami świata zagrażającymi twojemu duchowemu doświadczeniu.
- Módlcie się, by młodzi ludzie w naszym Kościele nie obawiali się ukrzyżowania swojego egoizmu.
- Proście Boga o pobożnych, gotowych do nauki i pokornych przywódców kościelnych, którzy będą odzwierciedlać Chrystocentryczne przywództwo w kościelnej misji głoszenia trójjanielskiego poselstwa. Módlcie się, by sprawiedliwość Chrystusa była sednem tego głoszenia.
- Módlcie się, byśmy zorganizowali wiele „ośrodków wpływu” w dużych miastach na całym świecie. Módlcie się, by te ośrodki rzeczywiście wpływały na ludzi, tak by odkrywali prawdę Bożą dzięki służbie chrześcijan.
- Módlcie się, byśmy wskazywali ludziom Chrystusa i Jego sprawiedliwość jako jedyną drogę do życia wiecznego.
- Módlcie się o coraz większe akcentowanie na całym świecie programu „Ożywienie i Reforma”.
- Módlcie się o ożywienie duchowe dla siebie, swoich bliskich, zboru i społeczności. Módlcie się o większe zaangażowanie w ogólnoswiatowe inicjatywy modlitewne, abyśmy wspólnie wołali o deszcz Ducha Świętego jako wypełnienie Jł 2, Oz 6 i Dz 2.
- Proście Boga, by chronił naszą młodzież i wszystkich nas od świeckich wpływów, abyśmy skupiali nasze myśli na *Biblii* i służeniu bliźnim.
- Módlcie się, by Bóg nauczył was, jak dzielić się z bliźnimi chlebem żywota.
- Módlcie się o głębsze studiowanie *Księgi Daniela* i *Apokalipsy Jana*, ze szczególnym akcentem na błogosławieństwa wynikające ze służby w świątyni.
- Módlcie się o aktywniejsze uczestniczenie w osobistym czytaniu *Biblii* w ramach programu „Wiercie Jego prorokom”, służącego pogłębieniu studium *Biblii* i *Ducha Proroctwa*.
- Módlcie się o większe uznanie pism *Ducha Proroctwa* odnoszących się do naszych czasów. Módlcie się, by przywódcy kościoła i wyznawcy regularnie czytali instrukcje, rady i słowa wsparcia zawarte w *Duchu Proroctwa*.
- Módlcie się o zaangażowanie wszystkich wyznawców na świecie w głoszenie głośnego wołania. Módlcie się, byśmy poddali się Duchowi Świętemu, tak by uczynił nas jego w Nim.
- Módlcie się o pełniejszy duchowy i ewangelizacyjny rozwój każdego przywódcy kościelnego na świecie, tak by wszyscy wywyższali Chrystusa oraz szczególną misję i przesłanie Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. Proście Boga, by pomógł swemu ludowi ostatków, Kościołowi Adwentystów Dnia Siódmego, nigdy nie tracić jego profetycznej tożsamości.
- Módlcie się o mocne akcentowanie ewangelizacji w małych grupach dających wyznawcom okazję do uczestniczenia w osobistym wydawaniu świadectwa o Jezusie i pięknie Jego charakteru. Módlcie się, by każda z fundamentalnych zasad wiary była głoszona w powiązaniu z Jezusem.
- Módlcie się gorliwie, by adwentystyczne rodziny objawiały miłość Bożą w domu i społeczeństwie, wskazując, jak Chrystus może wnosić harmonię w rodziny, usuwać przemoc i napięcia przez uświęcającą moc Jego sprawiedliwości. Módlcie się, byśmy wskazywali innym błogosławioną możliwość przyłączenia się do wiecznej rodziny Bożej w niebie.
- Módlcie się za tysiące pionierów Globalnej Misji zakładających nowe zbory, nierzadko w niebezpiecznych okolicznościach. Módlcie się o ich bezpieczeństwo, o mądrość dla nich i powodzenie w ich służbie.
- Módlcie się za tych członków Kościoła, którzy mieszkają w trudnych rejonach świata i są codziennie nękani z powodu praktykowania swojej wiary. Niechaj Pan napętni ich mocą do życia będącego świadectwem Bożej odkupieńczej, wiecznej mocy.
- Módlcie się za wszystkich adwentystów dnia siódmego na świecie, aby Duch Święty posługiwał się nimi w osobistej i zbiorowej ewangelizacji, czy to w małych grupach, osobistym wydawaniu świadectwa, czy publicznych spotkaniach.
- Módlcie się za miejskie ośrodki wpływu Globalnej Misji w miastach na całym świecie niosące edukację, opiekę medyczną, nauczające zdrowego stylu życia i pełniące inne rodzaje służby w lokalnych społecznościach. Módlcie się, by ośrodki te wychodziły naprzeciw realnym potrzebom ludzi i prowadziły ich do Jezusa.
- Módlcie się o jedność w każdym zborze i jednostce organizacyjnej Kościoła na całym świecie, opartą na pokornym poszanowaniu Słowa Bożego, wzajemnym szacunku, respektowaniu przyjętej pragmatyki kościelnej oraz gorliwej modli-

twie i mocy Ducha Świętego. Módlcie się także o pełne zaangażowanie w misję Kościoła — głoszenie trójjanielskiego poselstwa z Ap 14 i przesłania czwartego anioła z Ap 18.

- Módlcie się, by miłość Boża w pełni objawiała się w Kościele.
- Módlcie się o spójne działania ewangelizacyjne organizowane na całym świecie w ramach „Misji w miastach”, jak również na terenach wiejskich.
- Módlcie się, by Duch Święty przygotował wyznawców do pracy z słuchaczami Adventist World Radio w miastach na całym świecie.
- Módlcie się za inicjatywę sekretariatu młodzieży Jeden Rok na Misji, w ramach której szkolone jest kolejne pokolenie liderów misji miejskiej.
- Módlcie się o większe współdziałanie między organizacją kościelną a niezależnymi służbami w wielkim dziele ewangelizacji w społeczeństwach na całym świecie.
- Módlcie się o większą świadomość wyznawców w kwestii dystrybucji literatury adwentystycznej (drukowanej i elektronicznej) oraz silniejsze akcentowanie ewangelizacji przez literaturę.
- Proście Boga, by przywódcy kościoła (wasz pastor, przywódcy diecezji, Kościoła krajowego, Wydziału i Generalnej Konferencji) i ich rodziny karmili się codziennie niebiańską Manną.
- Módlcie się o wierność Bogu, Jego Słowu, Jego adwentystycznemu przesłaniu i Jego misji dla nas. Módlcie się o to, byśmy byli gotowi podążać za Nim we wszystkich sprawach, i proście, by objawiał On swoją moc w naszym życiu.
- Módlcie się o wzrost liczby uczestników lekcji szkoły sobotniej, gdzie osoby zaproszone przez członków Kościoła mogą doświadczyć wspólnoty, misji, studium *Biblii* i lokalnej ewangelizacji.
- Módlcie się o wielkie ożywienie pierwotnej pobożności, aby ogarnęło Kościół Boży w dniach ostatecznych. Módlcie się, byśmy trwali przy prawdzie wbrew wszelkim przeciwnościom.
- Módlcie się, by wasz zbór korzystał ze wszystkich stosownych mediów społecznych w celu głoszenia trójjanielskiego poselstwa w sposób praktyczny, kreatywny i świeży, przystępny dla ludzi żyjących w XXI wieku.
- Módlcie się o właściwe, stałe podkreślanie biblijnej prawdy o stworzeniu, która wskazuje, że nasz świat został stworzony w ciągu sześciu dosłownych, kolejnych dni przez słowo Pana.
- Módlcie się o coraz szerszy udział w działaniach ewangelizacyjnych wszystkich instytucji kościelnych wspierających misję Kościoła.
- Módlcie się o szeroką akceptację powszechnej służby zdrowia (medycznej pracy misyjnej) pozwalającej członkom Kościoła iść za przykładem niesamolubnej służby Jezusa w codziennym wychodzeniu naprzeciw potrzebom ludzi.
- Módlcie się za ludzi cierpiących wskutek wojen na całym świecie. Módlcie się szczególnie za mieszkańców krajów, w których głoszenie chrześcijaństwa jest nielegalne, aby mogli poznać Jezusa dzięki kontaktom z chrześcijanami.
- Módlcie się za działy szkoły sobotniej i ewangelizacji w zborach starające się realizować Boży plan służąc społeczeństwu przez udzielanie lekcji biblijnych i osobistą ewangelizację.
- Módlcie się o większe poczucie pilności u przywódców kościelnych i wyznawców. Módlcie się o świadomość, że żyjemy w czasie końca i Jezus przyjdzie wkrótce.
- Módlcie się o mocne świadectwo wydawane za pośrednictwem mediów adwentystycznych, gdy służby te planują zmasowane, zintegrowane inicjatywy ewangelizacyjne na świecie.
- Módlcie się za stałą dystrybucję wspianych książek takich jak *Wielki bój*, *Życie Jezusa*, *Przypowieści Chrystusa*, *Pokój, za którym tęsknisz* i inne. Módlcie się za żniwo dusz wynikające z siewu w postaci tych książek.
- Módlcie się o większe zaangażowanie w adwentystyczną edukację na wszystkich poziomach, tak ważną ze względu na przyszłych pracowników Kościoła i kierunek jego misji.
- Módlcie się za uczestników Adventist Laymen's Services and Industries (ASI) pomagających przywódcom diecezji i misji układać długoterminowe plany misji w miastach, w tym plany powszechnej służby zdrowia i Całkowitego Zaangażowania Wyznawców w ramach Misji w Miastach.
- Módlcie się za mieszkańców największych miast świata żyjących w otoczeniu, które odciąga ich od Jezusa. Módlcie się, by byli w stanie usłyszeć cichy szept Ducha Świętego pomimo zamieszania panującego wokół nich.
- Módlcie się za zeświecczonych ludzi na całym świecie, którzy nie interesują się sprawami duchowymi, aby Duch Święty przeniknął do nich przez mur, jaki wybudowali wokół swojego serca.
- Módlcie się za narody i grupy islamskie odrzucające prawdę o Jezusie Chrystusie, aby usłyszały i przyjęły ewangelię.
- Módlcie się za mieszkańców Azji wyznających buddyzm i hinduizm, którzy nigdy nie słyszeli o Jezusie i o tym, co On dla nich uczynił. Módlcie się, by Bóg dał nam szczególną mądrość, tak byśmy wiedzieli, jak docierać do ich serc.
- Módlcie się za ludzi mieszkających w Oknie 10/40, gdzie wpływy chrześcijaństwa są bardzo niewielkie. Módlcie się, by Bóg otworzył serca ludzi na przyjęcie dobrej nowiny o Jezusie.
- Módlcie się, by Bóg powoływał misjonarzy medycznych zakładających zbory wśród 830 grup ludzkich w 11 krajach Wydziału Wschodnioafrykańskiego.

- Módlcie się, by Bóg powoływał młodych ludzi zakładających nowe zbory wśród 750 grup ludzkich w 13 krajach Wydziału Euroazjatyckiego.
- Módlcie się, by Bóg powołał miejskich misjonarzy zakładających zbory wśród 806 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Intereuropejskiego.
- Módlcie się, by Bóg powołał armię pracowników zakładających nowe zbory wśród 948 grup ludzkich w 38 krajach Wydziału Interamerykańskiego.
- Módlcie się, by Bóg powołał ofiarnych ludzi gotowych pracować pośród 746 grup ludzkich w 20 krajach Unii Bliskowschodnio-Północnoafrykańskiej.
- Módlcie się za adwentystycznych przedsiębiorców, by świadczili o miłości Chrystusa wśród 691 grup ludzkich w 8 krajach Wydziału Północnoazjatycko-Pacyficznego.
- Módlcie się, by Bóg przygotował młodych ludzi do zakładania nowych zborów wśród 789 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Północnoamerykańskiego.
- Proście Boga o otwarcie możliwości szkolenia misjonarzy zakładających nowe zbory wśród 676 grup ludzkich w 9 krajach Wydziału Południowoamerykańskiego.
- Módlcie się w intencji 541 grup ludzkich w 18 krajach Wydziału Południowej Afryki i Oceanu Indyjskiego.
- Módlcie się, by Bóg przygotował ochotników, którzy będą pełnić służbę wśród 70 grup ludzkich na Polu Izraelskim.
- Módlcie się, by Bóg powołał emerytowanych nauczycieli i wychowawców, by służyli wśród 2566 grup ludzkich w 14 krajach Wydziału Południowoazjatycko-Pacyficznego.
- Módlcie się, by Bóg powołał osoby walczące w modlitwie wstawienniczej za 2568 grup ludzkich w 4 krajach Wydziału Południowoazjatyckiego.
- Módlcie się, by Bóg powołał ludzi walczących w modlitwie o 893 grupy ludzkie w 25 krajach Wydziału Transeuropejskiego.
- Proście Boga, by powołał pielęgniarki i lekarzy, aby zakładali nowe zbory wśród 1978 grup ludzkich w 22 krajach Wydziału Zachodniośrodkowoafrykańskiego.
- Módlcie się, by Bóg powołał młodzież do pozyskiwania uczniów dla Jezusa wśród 1459 grup ludzkich w 20 krajach Wydziału Południowego Pacyfiku.

przyłącz się
do nas podczas

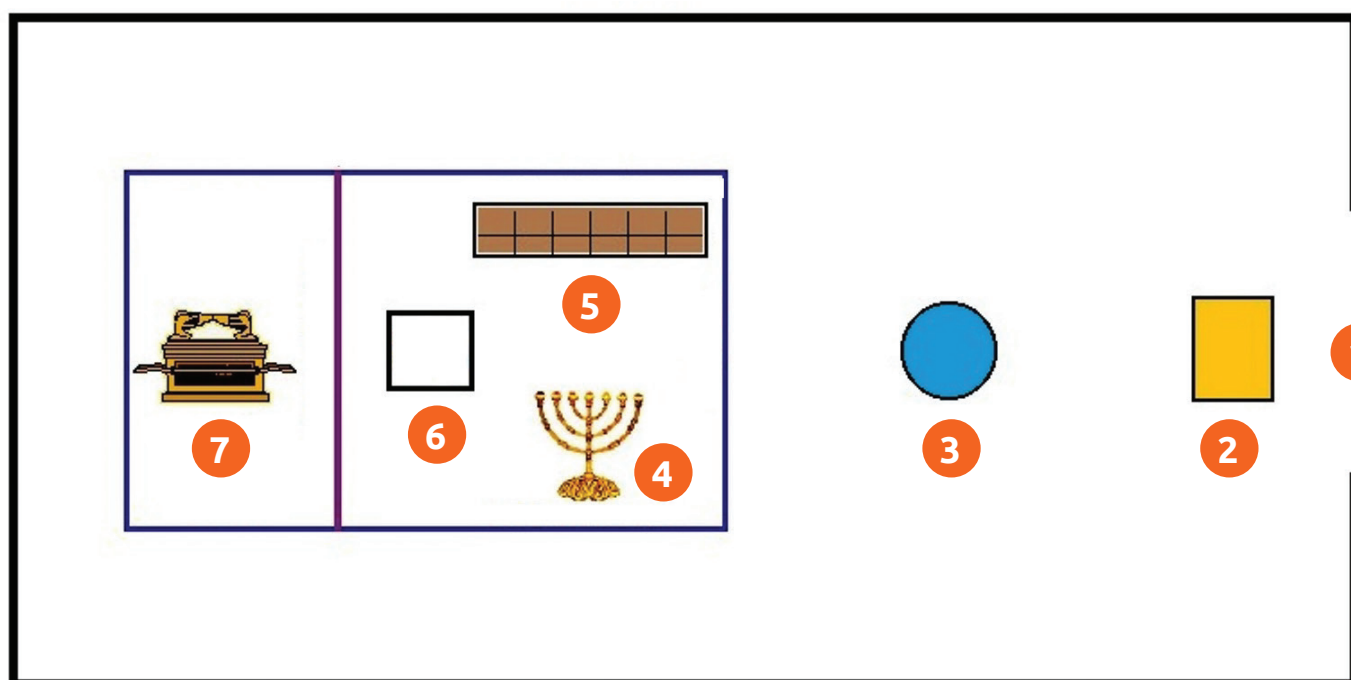

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Świątynia

Schemat do modlitwy

- 1 Wejście z chwałą (Ps 100; Łk 10,21).
- 2 Wyznanie (1 J 1,8-9; Rz 10,9; 2 Tm 2,19).
- 3 Obycie przez Słowo/słuchanie Boga (Ef 5,25-26; J 17,17).
- 4 Chrzest Ducha Świętego (Łk 11,13; Ga 5,22-25).
- 5 Siła na każdy dzień (J 6,32-33; Rz 13,12-14); cała zbroja Boża (Ef 6,10-18).
- 6 Wstawiennictwo (Flp 1,3-4; Rz 1,9-10).
- 7 Doświadczenie bliskiej więzi (Ps 16,8,11); wejście do niebiańskiej świątyni z Chrystusem (Hbr 10,19-20 w kontekście Mt 27,51a, Hbr 9,8-14; Hbr 10,11-22).

przyłóż się
do nas podczas

10 dni MODLITWY 2017

www.adwent.pl
www.tendaysofprayer.org

Obietnice, na które można powołać się w modlitwie

Obietnica Ducha Świętego

„Proście Pana o deszcz późnej pory deszczowej! Pan stwarza chmury burzowe i zsyła deszcz. On daje ludziom chleb, zieleń na polu” (Za 10,1).

„Jeśli więc wy, którzy jesteście źli, umiecie dobre dary dawać dzieciom swoim, o ileż bardziej Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą” (Łk 11,13).

„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w imieniu moim, nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (...) A On, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu i o sprawiedliwości, i o sądzie” (J 14,26; 16,8).

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto wierzy we mnie, ten także dokonywać będzie uczynków, które Ja czynię, i większe nad te czynić będzie; bo Ja idę do Ojca. I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,12-14).

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie — mówi Pan Zastępów” (Za 4,6).

Obietnice wysłuchania modlitw przez Boga

„Jeśli we mnie trwać będziecie i słowa moje w was trwać będą, proście o cokolwiek będziecie chcieli, stanie się wam” (J 15,7).

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze” (Hbr 4,16).

„Dlatego powiadam wam: Wszystko, o cokolwiek będziecie się modlili i prosili, tylko wiercie, że otrzymacie, a spełni się wam” (Mk 11,24).

„I wzywaj mnie w dniu niedoli, Wybawię cię, a ty mnie uwielbisz!” (Ps 50,15).

„Nadto powiadam wam, że jeśliby dwaj z was na ziemi uzgodnili swe prośby o jakąkolwiek rzecz, otrzymają ją od Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,19).

„I wszystko, o cokolwiek będziecie prosili w modlitwie z wiarą, otrzymacie” (Mt 21,22).

„I o cokolwiek prosić będziecie w imieniu moim, to uczynię, aby Ojciec był uwielbiony w Synu. Jeśli o co prosić będziecie w imieniu moim, spełnię to” (J 14,13-14).

„A w owym dniu o nic mnie pytać nie będziecie. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: O cokolwiek będziecie prosili Ojca w imieniu moim, da wam. Dotąd o nic nie prosiście w imieniu moim; proście, a weźmiecie, aby radość wasza była zupełna” (J 16,23-24).

„Taka zaś jest ufność, jaką mamy do niego, iż jeżeli prosimy o coś według jego woli, wysłuchuje nas. A jeżeli wiemy, że nas wysłuchuje, o co prosimy, wiemy też, że otrzymaliśmy już od niego to, o co prosiliśmy” (1 J 5,14-15).

Obietnice mocy Bożej

„Czy jest cokolwiek niemożliwego dla Pana?” (Rdz 18,14).

„Jahwe będzie walczył za was, wy sami bądźcie spokojni” (Wj 14,14 BKR).

„U ludzi to rzecz niemożliwa, ale nie u Boga; albowiem u Boga wszystko jest możliwe” (Mk 10,27).

„Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,24).

„Wiem, że Ty możesz wszystko i że żaden twój zamiar nie jest dla ciebie niewykonalny” (Hi 42,2).

„Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego?” (Rz 8,31-32).

„Bóg nie jest człowiekiem, aby nie dotrzymał słowa ani synem człowieczym, aby żałował. Czy On powiada, a nie czyni, i mówi, a nie spełnia?” (Lb 23,19).

„Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest jego mądrość. Zmęczonemu daje siłę, a bezsilnemu moc w obfitości. Młodzieńcy ustają i mdleją, a pacholęta potykają

się i upadają, lecz ci, którzy ufają Panu, nabierają siły, wzbijają się w górę na skrzydłach jak orły, biegną, a nie mdleją, idą, a nie ustają” (Iz 40,28-31).

Obietnice Bożego prowadzenia

„Czy nie przykazałem ci: Bądź mocny i mężny? Nie bój się i nie lękaj się, bo Pan, Bóg twój, będzie z tobą wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz” (Joz 1,9).

„A oto Jam jest z tobą i będę cię strzegł wszędzie, dokądkolwiek pójdziesz, i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem” (Rdz 28,15).

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w drodze i zaprowadził cię na miejsce, które przygotowałem” (Wj 23,20).

„I będziecie tam szukać Pana, swego Boga. Znajdziesz go, jeżeli będziesz go szukał całym swoim sercem i całą swoją duszą” (Pwt 4,29).

„Wołaj do mnie, a odpowiem ci i oznajmię ci rzeczy wielkie i niedostępne, o których nie wiesz!” (Jr 33,3).

„Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną! I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana to powiedziały” (Iz 40,4-5).

„Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Ps 32,8).

„Pan sam pójdzie przed tobą i będzie z tobą. Nie zawiedzie i nie opuści cię; nie bój się więc i nie trwóż się!” (Pwt 31,8).

„Któryż to człowiek boi się Pana? Uczy go, jaką wybrać drogę” (Ps 25,12).

„Zaufaj Panu z całego swojego serca i nie polegaj na własnym rozumie! Pamiętaj o Nim na wszystkich swoich drogach, a On prostować będzie twoje ścieżki!” (Prz 3,5-6).

„Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wzejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe, i Pan będzie ciebie stale prowadził i nasy ci twoją duszę nawet na pustkowiach, i sprawi, że twoje członki odzyskają swoją siłę, i będziesz jak ogród nawodniony i jak źródło, którego wody nie wysychają” (Iz 58,10-11).

„I zanim zawołają, odpowiem im, i podczas gdy jeszcze będą mówić, Ja już ich wysłucham” (Iz 65,24).

Obietnice przemiany serca

„I dam im serce, aby mnie poznali, że Ja jestem Pan. I będę mi ludem, a Ja będę im Bogiem, bo nawrócą się do mnie całym swoim sercem” (Jr 24,7).

„I obrzeże Pan, Bóg twój, twoje serce i serce twego potomstwa, abyś miłował Pana, Boga twego,

z całego serca twego i z całej duszy twojej, abyś żył” (Pwt 30,6).

„I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste” (Ez 36,26).

„Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6).

„Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę, przez które darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie pociąga za sobą pożądlivość” (2 P 1,3-4).

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe” (2 Kor 5,17).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„A sam Bóg pokoju niechaj was w zupełności poświęci, a cały duch wasz i dusza, i ciało niech będą zachowane bez nagany na przyjście Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest ten, który was powołuje; On też tego dokona” (1 Tes 5,23-24).

Obietnice przebaczenia

„I ukorzy się mój lud, który jest nazwany moim imieniem, i będą się modlić, i szukać mojego oblicza, i odwrócą się od swoich złych dróg, to Ja wysłucham z niebios, i odpuszczę ich grzechy i ich ziemię uzdrowię” (2 Krn 7,14).

„Odpuściłeś winę ludu swego, zakryłeś wszystkie ich grzechy” (Ps 85,3).

„Ty bowiem, Panie, jesteś dobry i przebaczasz, i jesteś wielce łaskawy dla wszystkich, którzy cię wzywają” (Ps 86,5).

„A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia” (Mk 11,25).

„Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie” (Ef 4,32).

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 J 1,9).

„Chodźcie więc, a będziemy się prawować — mówi Pan! Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją; choć będą czerwone jak purpura, staną się białe jak wełna” (Iz 1,18).

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmazać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę” (Iz 43,25).

„Odpuszczę bowiem ich winę, a ich grzechu nigdy nie wspomnę” (Jr 31,34).

„W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego” (Ef 1,7).

Obietnice zwycięstwa nad grzechem

„Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat, a zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara nasza” (1 J 5,4).

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował” (Rz 8,37).

„Bogu niech będą dzięki, który nam daje zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (1 Kor 15,57).

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podprę cię prawicą sprawiedliwości swojej” (Iz 41,10).

„Przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego” (Ef 6,16).

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie” (Ga 2,20).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej” (Ga 5,16).

„Bóg pokoju rychło zetrze szatana pod stopami waszymi. Łaska Pana naszego, Jezusa, niechaj będzie z wami” (Rz 16,20).

„Nie przypodobywajcie się temu światu, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała” (Rz 12,2 BG).

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca” (1 J 2,15).

Obietnice uzdrowienia

„Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz” (Wj 15,26).

„Póki będą trwać dni twoje, słynąć będzie moc twoja” (Pwt 33,25).

„Błogostaw, duszo moja, Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw jego! On odpuszcza wszystkie winy twoje, lecz wszystkie choroby twoje. On ratuje od zguby życie twoje; on wieńczy cię łaską i litością. On nasyci dobrem życie twoje, tak iż odnawia się jak u orła młodość twoja” (Ps 103,2-5).

„Nie uważaj się sam za mądrego, bój się Pana i unikaj złego! To wyjdzie na zdrowie twojemu ciału i odświeży twoje kości” (Prz 3,7-8).

„Wzgardzony był i opuszczony przez ludzi, mąż boleści, doświadczony w cierpieniu jak ten, przed którym zakrywa się twarz, wzgardzony tak, że nie zważaliśmy na Niego. Lecz on nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie. A my mniemaliśmy, że jest zraniony, przez Boga zbity i umęczony. Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukaraný został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” (Iz 53,3-5).

„Uzdrow mnie, Panie, a będę uzdrowiony, wybaw mnie, a będę wybawiony, gdyż Ty jesteś chwałą moją!” (Jr 17,14).

„Bo spowoduję, że zbliznią się twoje rany i ulecę cię z twoich ciosów — mówi Pan” (Jr 30,17).

„Oto Ja sprawię, że zbliznią się ich rany i ulecę je; ulecę ich i obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwa” (Jr 33,6).

„Ale dla was, którzy boicie się mojego imienia, wszędzie słońce sprawiedliwości z uzdrowieniem na swoich skrzydłach. I będziecie wychodzić z podskakiwaniem, jak cielęta wychodzące z obory” (Ml 3,20).

„Choruje kto między wami? Niech przywoła starszych zboru i niech się modlą nad nim, namaściwszy go oliwą w imieniu Pańskim. A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie; jeżeli zaś dopuścił się grzechów, będą mu odpuszczone” (Jk 5,14-15).

Obietnice siły do pełnienia woli Bożej

„Oczekujże Pana, zmacniaj się, a on utwierdzi serce twoje; przetoż oczekuj Pana” (Ps 27,14 BG).

„Dlatego nie upadamy na duchu; bo choć zewnętrzny nasz człowiek niszczeje, to jednak ten nasz wewnętrzny odnawia się z każdym dniem. Albowiem nieznaczny chwilowy ucisk przynosi nam przeogromną obfitość wiekuiestej chwały, nam, którzy nie patrzymy na to, co widzialne, ale na to, co niewidzialne; albowiem to, co widzialne, jest doczesne, a to, co niewidzialne, jest wieczne” (2 Kor 4,16-18).

„Czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia” (Ga 6,9).

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie” (Flp 4,13).

„Bóg to według upodobania sprawia w was i chcenie i wykonanie” (Flp 2,13).

„Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa” (2 Kor 12,9).

Obietnice dla świadków Boga

„Nie trwóście się i nie lękajcie się! Czy wam tego już dawno nie opowiedziałem i nie zwiastowałem? I wy jesteście moimi świadkami. Czy jest bóg oprócz mnie? Nie, nie ma innej opoki, nie znam żadnej” (Iz 44,8).

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiała się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłyła nad tobą” (Iz 60,1).

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania” (2 Kor 5,18).

„Na to rzekł do mnie Pan: Nie mów: Jestem jeszcze młody! Bo do kogokolwiek cię poślę, pójdziesz i będziesz mówił wszystko, co ci rozkażę” (Jr 1,7).

„Weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9).

„Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej” (1 P 3,15).